

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2025

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2025

CZECH

ARCHITECTURE

AWARD

2025

Úvodník	4
O ceně	6
Mezinárodní porota	16
Hlavní cena	26
Finalisté	40
Čestné uznání	72
Cena Aleny Šrámkové	80
Cena veřejnosti	86
Ceny partnerů	92
Výjimečný počín	110
Nominované stavby	114

Editorial	4
About the Award	6
International Jury	16
Main Award	26
Finalists	40
Honourable Mention	72
Alena Šrámková Award	80
Public Award	86
Partner Awards	92
Unique Achievement	110
Nominated Projects	114

Úvodník

Milí čtenáři a čtenářky katalogu, fanoušci a fanyanky kvalitní architektury,

letos slaví Česká cena za architekturu 10. narozeniny... Měřeno lidským věkem jde zatím jen o žáka základní školy, ale v našem oboru představuje deset let pořádání stále se zlepšující přehlídky architektonických realizací na území České republiky již úctyhodný důvod k ohlédnutí se za minulými ročníky i zamýšlení, jak s ČCA dál.

Stoupající prestiž, nejen uvnitř naší architektonické komunity, ale především v širší odborné i široké laické veřejnosti, je snadno doložitelná objektivně změřenými a auditovatelnými mediálními výstupy. Za významnější ale považuji zájem vás, architektek a architektů, o účast. A také rostoucí, již obtížnější měřitelnou prestiž oboru u veřejnosti i respekt k oceněným u veřejné správy a orgánů a organizací působících v oblasti péče o kvalitní architekturu a vystavěné prostředí i ochranu a tvorbu krajiny.

ČCA se stala nejen největší, ale i jedinou celostátní přehlídkou realizované architektury a urbanismu, do které se mohou všichni zúčastnění přihlásit bezplatně. Dává tak příležitost nejen renomovaným/etablovaným architektonickým kancelářím, ale i začínajícím architektům, architektkám a malým ateliérům, aby prezentovali zdařilé výsledky své náročné práce. Náklady na pořádání soutěže hradí partneři Ceny bez zátěže rozpočtu ČKA nebo přihlášených architektů. ČCA se tak za pouhých deset let existence stala tím nejlepším marketingovým nástrojem na popularizaci kvalitní architektury a vystavěného prostředí v Česku, a to i v duchu naplňování vládní Politiky architektury a stavební kultury (přijaté 2015 a novelizované v roce 2022). Oceněné stavby jsou během celého roku prezentovány v médiích a na výstavách po celé České republice a bezesporu tak oslovují studenty, kolegy, širokou veřejnost a investory jak ze soukromé, tak zejména veřejné sféry.

21. ledna 2025 jsme vyhlásili 10. ročník České ceny za architekturu s několika novinkami.

Je to jednak Cena veřejnosti, přičemž po zveřejnění 25 staveb nominovaných pětičlennou mezinárodní porotou mohli všichni zájemci hlasovat pro svého favorita na webu ČCA. Hlasování bylo otevřeno do 31. října a tři vylosovaní hlasující obdrží vstupenky na galavečer, který se letos koná 13. listopadu ve Foru Karlín. Zde již tradičně vyhlásíme držitele cen partnerů, finalisty a vítěze 10. ročníku, stejně jako vítěze Ceny veřejnosti a Ceny Aleny Šrámkové.

Ta představuje další novinku, kolem které jsme interně i s některými kritiky vedli dlouhou diskusi. Je určena pro architektku – autorku či spoluautorku kvalitní stavby z porotou nominovaných staveb. Cílem bylo podpořit větší viditelnost tvůrkyň, často skrytých uvnitř architektonických ateliérů. Vzorem nám byly další evropské země, kde se takovými cenami zvýšilo povědomí o rovném přístupu k naší profesi.

Stejně jako v uplynulých ročnících jsou přihlášená díla hodnocena bez ohledu na kategorii, velikost a investiční náročnost pětičlennou mezinárodní porotou, neovlivněnou lokálními vztahy či jmény autorů. Do soutěže se letos přihlásilo celkem 271 děl postavených na území České republiky nejpozději v uplynulých pěti letech. Počet staveb financovaných veřejným investorem

činil více než třetinu přihlášených (přesněji řečeno 104), ale jen sedm staveb vzešlo z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od ČKA. Investiční náklady u 153 přihlášených realizací nepřesáhly částku 30 milionů, přičemž naopak náklady vyšší než 100 milionů korun se objevily u 61 přihlášených návrhů.

Práci tvůrců hodnotilo pět erudovaných zahraničních architektek a architektů. Jubilejní ročník se Česká komora architektů rozhodla využít i k reflexi vývoje na české architektonické scéně, a proto byli k účasti v porotě osloveni architekti a architektky, kteří usedli v porotách prvních pěti ročníků, tj. v letech 2016 až 2020. Za předsedu si na společné cestě po nominovaných stavbách v ČR zvolili architekta působícího v Německu, Rakousku i Jižní Africe Rogera Riewa.

S porotci a jejich vlastní prací, s odůvodněním oceněných děl i s jejich hodnocením cesty po 25 nominovaných realizacích se můžete seznámit dále v katalogu.

Všechna porotou nominovaná díla byla v červnu představena na nominačním večeru, který se po čtyřech letech opět konal v oblíbeném Uhelném mlýně v Libčicích.

Již tradičně zde byla udělena Pocta České komory architektů, kterou in memoriam obdržel zakladatel ČKA architekt Jan Štípek. Akademie ČCA zde udělila ocenění za výjimečný počín dokumentárnímu filmu *Architektura ČSSR 58–89*, kterou si převzali režisér Jan Zajíček a autor námětu Vladimír 518. A v neposlední řadě zde byla představena nová podoba trofeje ČCA, jež vzešla z designérské soutěže organizované ve spolupráci s českou sklářskou značkou Bomma. Ta se pro příštích deset ročníků bude „foukat“ ve sklárně ve Světlé nad Sázavou a na galavečeru 13. listopadu bude mít svou premiéru.

Dovolte mi, abych poděkoval všem partnerům ČCA včetně MMR, MPO a MK ČR a Senátu PČR, kteří dlouhodobě podporují kvalitní architekturu. Mé poděkování patří vedle porotců také týmu Ceny, který – kromě organizace obou hlavních večerů, setkání na Vyšehradě, ve Valdštejnské zahradě, ve Slavonicích a na dalších místech – obětavě zajišťoval také cestu poroty a pořádal desítky výstav, díky nimž jste mohli 25 nominovaných děl vidět na mnoha místech Česka. Stejně tak tomu bude i v roce 2026 s výsledky 10. ročníku.

Při psaní tohoto úvodníku, stejně jako v minulých ročnících, ještě nevím, jaké dílo získalo titul finalista či se stalo vítězem tohoto ročníku, zdali některé z realizací bylo uděleno čestné uznání poroty, která kolegyně architektka obdržela letos poprvé udělovanou Cenu Aleny Šrámkové, ani která stavba získala Cenu veřejnosti, ale vy to při listování katalogem již víte. Již nyní však pevně věřím, že stavby oceněné porotou ČCA, partnery i širokou veřejností dobře reprezentují všechny vlastnosti, které má kvalitní architektura a vystavěné prostředí obecně splňovat.

Jan Kasl

předseda České komory architektů a Grémia ČCA

Editorial

Dear readers of this catalogue and fans of quality architecture,

This year, the Czech Architecture Award (CAA) celebrates its 10th birthday... measured in human years, it's only a primary school student, but in our field, ten years of organising an ever-improving showcase of architecture implemented in the territory of the Czech Republic is a notable reason to look back on previous editions and reflect on the future of the CAA.

Growing prestige, not just within our architectural community, but especially among the general public and non-specialist audiences, can be easily documented with objectively measurable and auditable media outputs. Still, I view the interest in participation from you, the architects, as more significant. Along with the growing, though difficult to measure, prestige of the field among the public, and the respect afforded to award recipients by public authorities and institutions that actively support high-quality architecture, the built environment, and the protection and cultivation of the landscape.

The CAA has become not only the largest, but the only nationwide showcase of implemented architecture and urban planning projects that all may enter free of charge. It does not just prioritise renowned and established architecture firms, but also recognises emerging architects and small studios, presenting the successful results of their demanding work. The costs of organising the competition are covered by the Award's partners, without taxing the budget of the Czech Chamber of Architects (CCA) or the architects taking part. On 21 January 2025, we announced the 10th edition of the Czech Architecture Award with some new features. One is the Public Award, which invites voters to select their favourites on the CCA website once the 25 projects nominated by the international jury have been made public. Voting was open until 31 October, and three randomly selected voters will receive tickets to the gala, which takes place this year on 13 November at Forum Karlín. There, as has become traditional, we announce the recipients of the Partner Awards, the Finalists, and the Winner of the 10th edition, along with the winners of the Public Award and the Alena Šrámková Award.

The latter is another new addition, which has long been under discussion, both internally and in dialogue with various critics. It is intended for women architects – a lead or co-designer of a quality project nominated by the jury. The aim is to support the greater visibility of women architects, who are often hidden in architecture studios. We were inspired by other European countries, where such awards have raised awareness of equal access to our profession. As in previous editions, the entered works are evaluated irrespective of category, scale, or degree of investment by an international jury uninfluenced by local relationships or reputations. This year, 271 works built on the territory of the Czech Republic over the last five years were entered in the competition. The number of projects financed by public investors accounted for over one-third of the works entered (104 to be precise), but just seven resulted from architecture competitions sanctioned by the CCA. In 153 of the entered works, the investment costs fell below 30 million Czech crowns, while, on the contrary, costs exceeding 100 million crowns appeared in 61 of the entered designs.

The architects' work was evaluated by five distinguished international architects. The Czech Chamber of Architects decided to use this anniversary edition to reflect on the evolution of the Czech architecture scene and thus approached architects who had sat on juries in the CAA's first five years, i.e., from 2016 to 2020, to be part of this year's jury. They elected Roger Riewe, an architect working in Germany, Austria, and South Africa, to serve as their Chair on a joint tour of the nominated buildings across the Czech Republic. You can learn more about the jury and their work, along with their rationale for selecting the award-winning works, and their journey to evaluate the 25 nominated projects in this catalogue.

All of the works nominated by the jury were presented in June at the nomination evening, which returned to the popular Coal Mill in Libčice after four years in other locations.

In keeping with tradition, the Czech Chamber of Architects Honours were presented at the nomination evening and were awarded in-memorium to the architect Jan Štípek, the founder of the CCA. The Academy of the CAA presented the Unique Achievement Award to the documentary film *Architektura ČSSR 58–89* (Czechoslovak Architecture 58–89); it was accepted by the director, Jan Zajíček, and Vladimír 518, who authored the concept. Last but not least, the new design of the CAA trophy, which resulted from a design competition organised in collaboration with the Czech glass brand Bomma, was unveiled. For the next ten editions, the trophies will be blown in the glassworks in Světlá nad Sázavou and will receive their premiere at the gala evening on 13 November. Allow me to thank all the partners of the CAA, including the Ministry of Regional Development, the Ministry for Industry and Trade, the Ministry of Culture of the Czech Republic, and the Senate of the Parliament of the Czech Republic, who have long supported quality architecture. Along with the jury, my thanks also go to the Award team, which – apart from organising both of the main evenings, as well as meetings in Vyšehrad, the Waldstein Garden, Slavonice, and many other locations – also selflessly arranged travel arrangement for the jury and organised dozens of exhibitions, thanks to which the 25 nominated works can be viewed across Czechia. It will be the same in 2026, with the results of the 10th edition.

Just as in previous years, I still do not know, as I am writing this introduction, which works have been named the Finalists or Winner of this year's edition. I do not know if any of the nominees will receive an Honourable Mention from the jury, which colleague will receive the first Alena Šrámková Award, or what project will be the recipient of the Public Award, but as you page through this catalogue, you already do. Still, I am firmly convinced that the projects recognised by the CAA jury, partners, and the general public will be excellent representatives of all the properties that quality architecture and the built environment in general should possess.

Jan Kasl

President of the Czech Chamber of Architects and the Academy of the CCA

0

CENĚ

0

CENĚ

ABOUT

THE

AWARD

ABOUT

THE

AWARD

Posláním České komory architektů (ČKA), profesní organizace s přeneseným výkonem státní správy, je mimo jiné pečovat o stavební kulturu v České republice a podporovat její vysokou úroveň. Proto vyhlásila již 10. ročník České ceny za architekturu (ČCA). Vyhlášením České ceny za architekturu Komora navazuje na své další aktivity, jimiž propaguje kvalitní výsledky práce jak etablovaných, tak začínajících architektů. Snahou ČKA je zmapování architektonické produkce v ČR a představení kvalitních děl a zásahů člověka do urbanizovaného prostředí i krajiny nejen odborné a laické veřejnosti, ale i zástupcům státní správy a samosprávy. Soutěžní přehlídka byla otevřena stavbám realizovaným na území České republiky v posledních pěti letech (2020–2024). O ocenění se mohla ucházet i díla přihlášená do předchozích ročníků, vyjma těch, která se v nich dostala mezi užší okruh nominovaných.

Práci českých architektů tradičně hodnotí pět erudovaných zahraničních expertů – složení poroty viz s. 18–19.

Důležitým aspektem ČCA je působení odborné Akademie České ceny za architekturu, kterou ustavilo představenstvo ČKA. Významné osobnosti působící v oblasti architektury (více než 300 akademiků z řad architektů, publicistů a kritiků architektury a dalších odborníků) mají možnost aktivně vyhledávat zajímavé stavby a realizace a podnítit jejich přihlášení do soutěže, pokud tak autoři neučiní sami. Představenstvo ČKA pověřilo Grémium České ceny za architekturu jak dramaturgií, tak dohledem nad dodržováním statutu, nominacemi na Výjimečný počín a také na Ceny partnerů.

Aktuální složení Grémia ČCA: Jan Kasl – předseda grémia, Štěpánka Endrle, Radmila Fingerová, Dalibor Hlaváček, David Hlouch, Patrik Hoffman, Radek Kolařík, Ivan Plicka, Jaroslav Šafer

www.ceskacenaazaarchitekturu.cz

About the Award

The mission of the Czech Chamber of Architects (CCA), an autonomous professional body with transferred executive powers, is to cultivate public works culture in the Czech Republic and support the pursuit of excellence. In keeping with this mission, it has announced the 10th edition of the Czech Architecture Award (CAA), which extends the Chamber's promotion of quality work by established and emerging architects. The CCA aims to map architectural production in the Czech Republic and to present quality works and human interventions in urban and natural environments to the professional and lay public and to representatives of local and national administrations. This competitive showcase is open to all projects completed in the Czech Republic in the previous five years (2020–2024). Previously entered works may be re-entered, provided they were not shortlisted.

As in previous years, works by Czech architects were assessed by five accomplished architects from abroad – for the jury members, see p. 20–21.

The activities of the professional Academy of the Czech Architecture Award established by the Board of the Czech Chamber of Architects are an essential aspect of the CAA. Renowned figures active in the field of architecture (more than 300 academics, including architects, journalists, architecture critics and other professionals) may actively seek out interesting buildings and implementations and enter them in the competition if the architects do not submit them themselves. The Board of the CCA tasked the Panel of the Czech Architecture Award with managing the dramaturgy of the Award, adherence to the Award statutes, and nominations for Unique Achievement and Partner Awards.

Current panel members: Jan Kasl – Chairman of the Panel, Štěpánka Endrle, Radmila Fingerová, Dalibor Hlaváček, David Hlouch, Patrik Hoffman, Radek Kolařík, Ivan Plicka, Jaroslav Šafer

www.ceskacenaazaarchitekturu.cz/en

Ohlédnutí / Retrospective

Foto archiv ČCA

ČCA 2024 / CAA 2024

Petr Hájek ARCHITEKTI – Petr Hájek, Nikoleta Slováková, Martin Stoss / Koncertní sál v Císařských lázních v Karlových Varech /
Concert Hall in the Imperial Spa in Karlovy Vary

ČCA 2023 / CAA 2023

EHL & KOUMAR ARCHITEKTI, s. r. o. – Lukáš Ehl, Tomáš Koumar, Ladislav Dvořák, Ladislav Šašek / Lávka v Litomyšli /
Footbridge in Litomyšl

ČCA 2022 / CAA 2022

Atelier 111 architekti – Jiří Weinzettl, Barbora Weinzettlová / Dům na Kozině / Kozina House, Trhové Sviny

ČCA 2021 / CAA 2021
Atelier-r – Miroslav Pospíšil, Martin Karlík /
Rekonstrukce paláce hradu Helfštýna / Helfštýn Castle
Palace Reconstruction

ČCA 2018 / CAA 2018
Architektura – David Levačka Kraus / Administrativní
budova ve Strančicích / Office Building in Strančice

ČCA 2020 / CAA 2020
ov architekti – Jiří Opočenský, Štěpán Valouch /
Sídlo firmy LASVIT, Nový Bor / Lasvit Company Headquarters,
Nový Bor

ČCA 2017 / CAA 2017
Architektonická kancelář Radko Květ – Radko Květ, Pavel
Pijáček / Archeopark Pavlov

ČCA 2019 / CAA 2019
Petr Stolin, Alena Mičková / Mateřská škola Nová Ruda /
Kindergarten in Nová Ruda

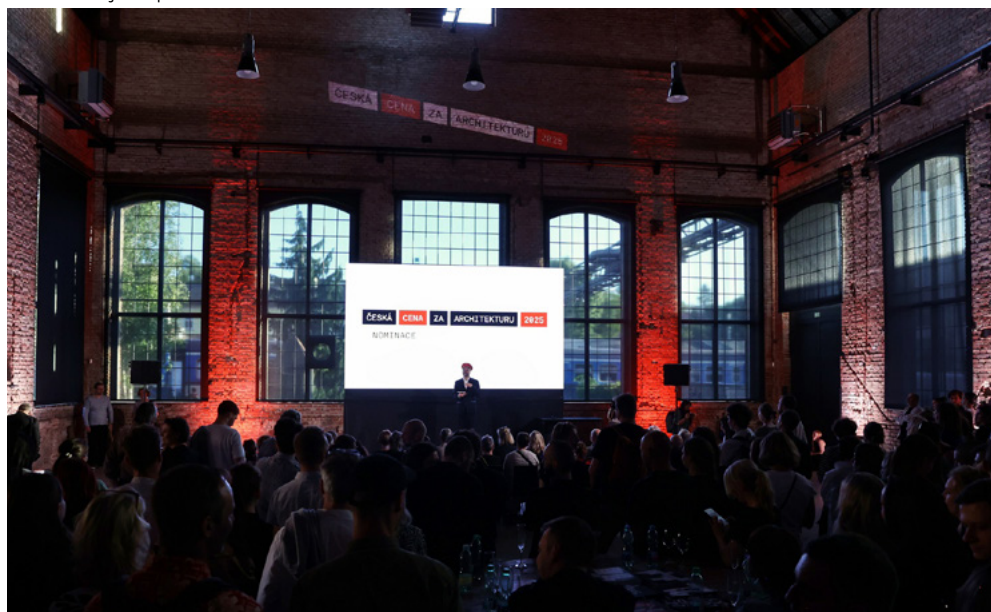

ČCA 2016 / CAA 2016
Petr Stolin, Alena Mičková / ZEN Houses – Ateliér a dům
v Liberci / Studio and House in Liberec

Nominační večer / Nomination Evening

Foto Ondřej Besperát

Všech 25 děl nominovaných porotou do užšího výběru bylo 19. června 2025 představeno na nominačním večeru konaném v Kotelně Uhelného mlýna v Libčicích nad Vltavou.

All 25 works nominated by the jury were presented at the nomination evening held on 19 June 2025 at the Kotelna Coal Mill in Libčice.

Kuřim

Výstavy / Exhibitions

Tábor

Českou cenu za architekturu doprovází každoročně řada výstav napříč republikou, díky níž se kvalitní architektonické realizace dostávají k širokému publiku. Letošní výstavy (a další budou následovat):

The Czech Architecture Award is accompanied by a series of exhibitions across the country every year, thanks to which high-quality architectural projects reach a wide audience. This year's exhibitions (and further exhibitions will follow):

6. 1.-28. 2.	Valašské Meziříčí
24. 2.-14. 3.	Liberec
1. 7.-31. 8.	Plasy
5. 7.-25. 7.	Karlovy Vary
6. 7.-31. 12.	Slavonice
4. 10.	Videoprojekce v Jeseníku
3.-7. 10.	Tábor
1. 10.-10. 10.	Teplice
1. 10.	Videoprojekce v Plzni
3. 9.-23. 9.	Pardubice
25. 8.-5. 9.	Valdštejnská zahrada, Praha
22. 8.-20. 9.	Vratislavice
9. 8.	Od Slavonic po dnešek - REFLEXE
29. 7.-19. 8.	Vyšehrad, Praha
7. 7.-21. 9.	Velké Meziříčí
7. 7.-28. 8.	Jihlava

13. 9.-5. 10.	Hradec Králové
15. 9.-15. 10.	Rychnov nad Kněžnou
16. 9.-31. 10.	Mělník
22. 9.-31. 10.	Olomouc
22. 9.-30. 11.	Jihlava
1. 10.-30. 11.	Nymburk
1. 10.-30. 11.	Kuřim
3. 10.-2. 11.	Vimperk
3. 10.-30. 11.	Písek
4. 10.-30. 10.	Čáslav
4. 10.-18. 10.	Mnichovo Hradiště
8. 10.-22. 10.	Příbram
23. 10.-20. 11.	Mníšek pod Brdy
1. 11.-22. 11.	Řevnice

Karlovy Vary

Plasy

Velké Meziříčí

Písek

Foto archiv ČCA

MEZINÁRODNÍ

POROTA

MEZINÁRODNÍ

POROTA

INTERNATIONAL

JURY

INTERNATIONAL

JURY

Roger Riewe
Německo
Riegler Riewe Architekten
rieglerriewe.co.at/de

Německý architekt Roger Riewe vystudoval architekturu na univerzitě RWTH v Čáchách. V roce 1987 založili spolu s Florianem Rieglerem architektonickou kancelář Riegler Riewe Architekten, v níž v rakouském Štýrském Hradci působí dodnes. Souběžně se svojí profesní kariérou se věnuje i akademické dráze. Působil jako hostující profesor na desítkách škol včetně ČVUT v Praze v roce 1996, na Technické univerzitě ve Štýrském Hradci se stal v roce 2001 vedoucím Institutu architektury.

Roger Riewe se kromě vlastního navrhování staveb věnuje také územnímu plánování a rozvoji vzdělávání a výzkumu nejen v Rakousku, ale třeba i v Polsku, Koreji či Rwandě. Z realizací lze zmínit např. MED Campus ve Štýrském Hradci (2017), který se dostal mezi nominované na cenu Mies van der Rohe Award, kulturní centrum st. Agnes v Berlíně (2015), Slezské muzeum v Katovicích (2014) atd.

Byl místopředsedou Ústřední asociace rakouských architektů Štýrska ZV-Steiermark a členem nadace Architekturstiftung Österreich, působil jako delegát v technickém výboru pro městskou výstavbu ve výzkumném programu COST financovaném EU. Předsedou poroty ČCA byl v roce 2018.

Boris Bežan
Slovinsko / Španělsko
BAX studio
baxstudio.com

Absolvoval Fakultu architektury na univerzitě ve slovinské Lublani, magisterský titul v oboru architektura a současná kultura získal na Katalánské polytechnice. Cenné pracovní zkušenosti získal v ateliéru Joseho Luise Matea v Barceloně, kde spolupracoval na významných mezinárodních projektech. Po vítězství v první významné mezinárodní soutěži na Kulturní centrum Federica Garcíi Lorcya v Granadě spoluzaložil v roce 2005 architektonické studio MX_SI, na nějž od roku 2017 navázal ve studiu BAX. Studio BAX se sídlem v Barceloně dnes vede s Mónicou Juverou. Jeho práce byly publikovány a uznávány po celém světě, přičemž získal několik významných cen, které potvrzují kvalitu jeho realizací, jako např. Plečnikova cena v roce 2014, španělská mezinárodní cena za architekturu v roce 2013, Finská národní cena za betonovou konstrukci 2023, Zlatá medaile na XVIII. bienále mexické architektury a norskou cenu Betongtavlen 2024. Vedle své architektonické praxe se věnuje architektonickému vzdělávání a vyučuje na Fakultě architektury v Mariboru. V roce 2018 působil jako hostující profesor na Fakultě architektury Texaské univerzity v Austinu. Členem poroty ČCA byl v roce 2016.

Představení

poroty

Andrea Klimko
Slovensko / Velká Británie
Andrea Klimko Architects
www.andreaklimko.com

Slovenská architektka Andrea Klimko je zakladatelkou a ředitelkou architektonické kanceláře Andrea Klimko Architects sídlící v Londýně, Vídni a Bratislavě. Na kontě má více než 150 projektů a 30 realizací. V roce 1997 vystudovala Fakultu architektury STU v Bratislavě a dále studovala na Fakultě architektury Technické univerzity ve Vídni. Dnes je autorizovanou architektkou registrovanou v Royal Institute of British Architects (RIBA) a Slovenské komoře architektů, zároveň je členkou prezidia Spolku architektů Slovenska a dalších organizací. V roce 2012 byla nominována na cenu Křišťálové křídlo udělovanou výjimečným slovenským osobnostem různých oborů.

Její architektonická kancelář má zkušenosti se širokou škálou projektů realizovaných po celém světě.

Tři ceny obdržela budova Mondrian v Bratislavě (2005). Uznání se dostalo také sportovně-relaxačnímu centru RELAXX v Bratislavě (2008). Dalšími zajímavými díly jsou např. rezidence Leonardo v Trnavě (2011) či bratislavské rezidenční komplexy Racany Bianco (2010) a Mendelsohn (2019). V roce 2013 založila neziskovou organizaci Woman Architects podporující profesní rozvoj žen v architektuře. Členkou poroty ČCA byla v roce 2018.

Yael Moria Klain
Izrael
Moria Architects – Studio MA
studio-ma.co.il

Yael Moria Klain je izraelská architektka specializující se především na krajinářskou architekturu a urbanismus. Narodila se v roce 1955 ve Francii a o pět let později se s rodinou přestěhovala do Izraele. Po promoci v oboru krajinářská architektura na Izraelském institutu technologií v Haifě (Technion) v roce 1982 pracovala v renomovaných krajinářských ateliérech v Izraeli a Itálii.

Yael Moria je spoluzakladatelkou ateliéru Moria Architects – Studio Ma (1987), který má v současnosti dvě kanceláře v Tel Avivu-Jaffě a Haifě a multidisciplinární tým 30 krajinářských architektů, urbanistů a designérů. Z realizovaných projektů patří mezi nevýznamnější revitalizace ulice Ibn Gabirol a bazénu Gordon (2006) v Tel Avivu, plážová promenáda Bat Yam (2013), zahrady Butterflies (2010) a revitalizace historického náměstí Dizengoff Square v srdci Tel Avivu (2019).

Od roku 1990 vyučuje na všech předních akademických institucích v Izraeli (Bezalel Academy of Arts and Design, Tel Aviv University, Open University, The Technion) a věnuje se zároveň kurátorství výstav.

Z mnohých ocenění jejího ateliéru lze zmínit např. izraelskou cenu za krajinářskou architekturu Rechter Prize (2000) a Karravan Merit Award (1996). Byla členkou poroty ČCA v roce 2018.

Jeroen van Schooten
Nizozemsko
Team V Architecture
teamv.nl

Nizozemský architekt Jeroen van Schooten je společně s Janne Vermeulenem zakládajícím partnerem ateliéru Team V Architecture, který má v současnosti více než padesát zaměstnanců.

Z realizací lze zmínit třeba polyfunkční komplex CrossOver v Amsterdamu (2023) renovaci sídla pojišťovny ASR v Utrechtu (2015), House of Province v Arnhemu (2017), který byl oceněn v roce 2018 jako nejlepší stavba roku Royal Institute of Dutch Architects, nádraží a přestupní uzel veřejné dopravy Lansingerland-Zoetermeer (2019) či plánovaný terminál Zuidas-dok v Amsterdamu (2037).

Vedle aktivní role ve vlastní praxi se van Schooten angažuje také veřejně v rámci profesních sdružení. V letech 2006 až 2010 byl předsedou Royal Institute of Dutch Architects (BNA), současně byl členem představenstva Centra pro inovaci procesů ve stavebnictví na Technické univerzitě v Delftu. V letech 2008 až 2017 byl členem představenstva Nizozemské rady pro zelené budovy (Dutch Green Building Council).

V minulých letech byl členem poroty několika architektonických cen. Od roku 2018 také předsedá Programu odborné praxe (PEP) pro novou generaci nizozemských architektů. Porotcem ČCA byl v roce 2020.

Roger Riewe
Germany
Riegler Riewe Architekten
rieglerriewe.co.at/de

German architect Roger Riewe studied architecture at the RWTH Aachen. In 1987, he and Florian Riegler co-founded the architectural firm Riegler Riewe Architekten in Graz, Austria. Alongside his professional career, Riewe has also pursued an academic career. He has been a visiting professor at dozens of schools, including the Czech Technical University in Prague in 1996, and became head of the Institute of Architecture at the Technical University of Graz in 2001.

In addition to his own building designs, Riewe is also involved in urban planning and the development of education and research not only in Austria, but also in Poland, Korea, and Rwanda. His projects include the MED Campus in Graz (2017), which was nominated for the Mies van der Rohe Award, the St. Agnes Cultural Centre in Berlin (2015), and the Silesian Museum in Katowice (2014), etc.

He has also been actively involved in Austrian professional associations, serving as vice-chairman of the Central Association of Austrian Architects ZV-Steiermark and a member of the Architekturstiftung Österreich. He also served as a delegate on the Technical Committee for Urban Construction in the EU-funded COST research programme. He was chairman of the jury in 2018.

Boris Bežan
Slovenia / Spain
BAX studio
baxstudio.com

Boris Bežan graduated from the Faculty of Architecture at the University of Ljubljana, Slovenia, and holds a Master's degree in Architecture and Contemporary Culture from the Polytechnic of Catalonia. He gained valuable work experience in Jose Luis Mateo's studio in Barcelona, where he collaborated on major international projects. After winning the first major international competition for the Federico García Lorca Cultural Centre in Granada, he co-founded the architectural studio MX_SI in 2005, which he has continued in BAX Studio since 2017.

BAX studio is a Barcelona-based architectural practice that Bežan runs with Mónica Juvera. His works have been published and recognised worldwide and he has won several important awards that confirm their quality, such as the Plečnik Prize in 2014 and the Spanish International Architecture Prize in 2013, the Gold Medal at the XVIII Biennial of Mexican Architecture and the 2024 Norwegian Betongtavlen.

In addition to his architectural practice, he is involved in architectural education and teaches at the Faculty of Architecture in Maribor. In 2018, he was a visiting professor at the University of Texas at Austin School of Architecture. He was a member of the jury in 2016.

Introducing the jury

Andrea Klimko
Slovakia / UK
Andrea Klimko Architects
www.andreaklimko.com

Originally from Slovakia, Andrea Klimko is the founder and director of Andrea Klimko Architects, an architectural practice based in Bratislava and London. She has over 150 projects and more than 30 realisations to her credit. Andrea Klimko graduated from the Faculty of Architecture at the Slovak Technical University in Bratislava in 1997, going on to further study at the Faculty of Architecture at the Technical University in Vienna. Today she is a chartered architect registered with the Royal Institute of British Architects (RIBA) and the Slovak Chamber of Architects, and a member of the presidium of the Society of Slovak Architects and other organisations. In 2012, Klimko was nominated for the Crystal Wing Award, given to outstanding Slovak figures in various fields.

Her architectural office has experience in a wide range of projects realised around the world. The realisation of the Mondrian residential building in Bratislava (2005) received three awards. The RELAXX sports and relaxation centre in Bratislava (2008) also received recognition. Other interesting works include the Leonardo residence in Trnava (2011), and the Bratislava residential complexes Racany Bianco (2010), and Mendelsohn (2019).

In 2013, she founded Women Architects, a non-profit organisation promoting interest in architecture and professional development. She was a member of the jury in 2018.

Yael Moria Klain
Israel
Moria Architects – Studio MA
studio-ma.co.il

Yael Moria Klain is an Israeli architect specialising primarily in landscape architecture and urban design. She was born in 1955 in France and moved to Israel with her family five years later. After graduating in Landscape Architecture from the Israel Institute of Technology in Haifa (Technion) in 1982, she worked in renowned landscape studios in Israel and Italy. Moria is co-founder of Moria Architects – Studio Ma (1987), which currently has offices in Tel Aviv-Jaffa and Haifa and a multidisciplinary team of 30 landscape architects, urban planners, and designers. Their most notable completed projects include the revitalisation of Ibn Gabirol Street and Gordon Pool (2006) in Tel Aviv, the Bat Yam beach promenade (2013), Butterflies Gardens (2010), and the revitalisation of the historic Dizengoff Square in the heart of Tel Aviv (2019). Since 1990, she has been taught at all the leading academic institutions in Israel (Bezalel Academy of Arts and Design, Tel Aviv University, Open University, The Technion) and has also been curating exhibitions. Her office's awards include the Israeli Rechter Prize for Landscape Architecture (2000) and the Karravan Merit Award (1996). She was a member of the jury in 2018.

Jeroen van Schooten
The Netherlands
Team V Architecture
teamv.nl

Jeroen van Schooten is architect-director and founding partner of TeamV Architecture alongside DoJanne Vermeulen. The firm currently has over 50 employees.

Team V Architecture's realisations include the CrossOver mixed-use complex in Amsterdam (2023), the renovation of the insurance company ASR's Utrecht headquarters (2015), the House of Province in Arnhem (2017), which was named the best building of 2018 by the Royal Institute of Dutch Architects, and the Lansingerland-Zoetermeer Station (2019). Team V is currently working on the public transport terminal Zuidasdok in Amsterdam (2037).

In addition to his active role in his own practice, van Schooten is also publicly involved in professional associations. From 2006 to 2010, he was chairman of the Royal Institute of Dutch Architects (BNA), while also serving on the board of the Centre for Process Innovation. From 2008 to 2017 he was a board member of the Dutch Green Building Council.

In recent years, has been a jury member for several architectural awards. From 2018 to 2021, he also chaired the Professional Experience Programme (PEP) for the next generation of Dutch architects. He was a member of the jury in 2020.

Členové letošní poroty mají pracovní zkušenosti ze Slovenska, Velké Británie, Španělska, Slovinska, Norska, Finska, Nizozemska, Německa, Rakouska, Chorvatska, Polska, Izraele, Francie a několika dalších zemí, což jim umožňuje spontánně debatovat o architektuře, kdykoli a stále! Tato plodná architektonická diskuse byla jakousi nevyslovenou základnou, která nám umožnila vybrat, kvalifikovat a ohodnotit nejrozdílnější kvality děl přihlášených do soutěže Česká cena za architekturu 2025.

Přihlášeno bylo 271 prací. Na dvou online zasedáních poroty jsme jejich počet zredukovali na 25, které jsme hodlali osobně navštívit. Stavby jsme nehodnotili podle velikosti či typologie, ale zaměřili jsme se pouze na jediné: kritérium kvality.

Do užšího nominačního kola bylo vybráno 25 velmi kvalitních prací, které zahrnují stavby různých velikostí, kancelářské budovy, rodinné domy, rekonstrukce i krajinářské počiny. Jsou přitom situovány jak v městském, tak venkovském prostředí, na okrajích měst i uvnitř stávajících budov. Náš milý podpůrný tým z České komory architektů, Dagmar Mošnerová, Barbora Sedlářová a Marek Job, zorganizoval čtyřdenní cestu poroty po celé České republice, abychom si prohlédli všechny nominované realizace a abychom se mohli setkat s architekty a majiteli každého konkrétního projektu. Organizace a načasování byly neuvěřitelné! Po výběru finalistů a vítěze na konci maratonu, dlouho po půlnoci čtvrtého dne, jsme byli všichni úplně vyčerpaní.

Autobus nás zavezl ke všem vybraným stavbám. Nejprve do Prahy, poté na západ, odtud na sever, a nakonec na východ, velmi blízko hranic s Polskem a Slovenskem. Vybrali jsme si však také práce na jihovýchodě a jihu ČR, které jsme navštívili před návratem do Prahy, kde jsme si prohlédli zbývající realizace z našeho seznamu. Každý den jsme viděli 5 až 7 děl, hovořili s architekty a klienty a mezitím poskytovali rozhovory. Během cest autobusem od jednoho díla ke druhému, které někdy trvaly i více než hodinu, jsme diskutovali o svých dojmech, a přitom jsme našli skvělý způsob, jak spolupracovat, přijímat otevřenou diskusi bez předsudků, respektovat se navzájem a respektovat individuální znalosti, které máme.

Díky našim zkušenostem jsme mohli díla, která jsme prohlédli, zasadit do kontextu evropské architektury. Zjistili jsme, že jejich architektonická kvalita byla bezpochyby na stejné úrovni jako těch, která známe z většiny evropských zemí. Kvalita materiálů, detailů a provedení byly neuvěřitelně vysoké.

Výběr finalistů byl vzhledem k nepopíratelné kvalitě, se kterou jsme se na těchto stavbách setkali, skutečně obtížným úkolem. Podrobně jsme diskutovali o kladech a záporech a naše rozhodnutí ovlivnil také fakt, že jsme četli i mezi řádky. Nakonec jsme nemuseli hlasovat, naše rozhodnutí byla hluboce konsenzuální a podporovaná všemi členy poroty, ať už šlo o výběr vítěze ČCA nebo finalistů.

Je těžké říct, zda práce, které jsme měli možnost zhlédnout, jsou seismografem současné architektonické produkce v České republice, protože jsme mohli hodnotit pouze ty, které nám zaslali sami architekti. Je tedy možné, že existuje více staveb vysoké kvality a různého rozsahu a typologie než oněch 271 přihlášených, které stojí za zvážení ocenit. Vždy je obtížné a skutečně nároč-

né najít nejzajímavější realizace nebo projekty, které jsou v daném okamžiku v dané zemi na čele architektonické tvorby. To by mělo být také vnímáno jako povzbuzení pro architekty, aby přihlásili své práce do dalšího ročníku České ceny za architekturu. Všichni v porotě jsme si byli dobře vědomi větší náročnosti při navrhování a realizaci rozsáhlejších děl. Věříme, že členové poroty v příštím roce zohlední složitost a komplexnost jako důležitá kritéria architektonické kvality.

Architekti se v zásadě nacházejí někde mezi umělci a inženýry. Jejich role je obtížná, když se snaží realizovat své nápady a zároveň jsou placeni klienty, kteří by zase rádi viděli realizované své vlastní představy. My architekti již víme, jaké dopady na klima mají budovy a stavebnictví, známe vliv výroby materiálů na životní prostředí i vedlejší účinky, jako je například nárůst mobility a mnoho dalších problémů. To může být důvodem, proč se environmentální otázky, až na několik výjimek, při porotcování příliš neřešily. Ale možná jsme měli také štěstí, protože jsme se nesetkali s díly, která by se tvářila jako ekologická, předstírající, že jsou šetrná k životnímu prostředí, a projekty slibující více, než mohly splnit.

Ve výsledku jsme se tedy mohli zabývat projekty vysoké architektonické kvality, nic víc, nic míň. Dobrá, velmi kvalitní architektura je ve své podstatě v konečném důsledku udržitelná. Stará města, která všichni rádi navštěvujeme, nikdy neprošla žádnou zásadní změnou, s výjimkou otázek mobility. Samotné budovy se v zásadě nikdy nezměnily. Možná se v průběhu let změnilo jejich využití, možná bylo modernizováno technické vybavení, ale budova samotná zůstala stejná. To je nejvyšší stupeň udržitelnosti, kterého mohou budovy dosáhnout. Nemělo by to být chápáno jako výzva k navrhování starých budov, v žádném případě. Ale spíš jako výzva k zohlednění kvalit starých domů a jejich interpretaci moderním způsobem, což je cesta k udržitelné architektuře. Porota měla možnost navštívit několik realizovaných děl projevujících se těmito kvalitami.

Gratulujeme! Byla to úžasná zkušenost. Děkujeme za ni.

Závěrečná zpráva poroty

Foto Ondřej Besperát

The background of the jury members includes working in Slovakia, The United Kingdom, Spain, Slovenia, Norway, Finland, The Netherlands, Germany, Austria, Croatia, Poland, Israel, France, and a few other countries, which created the potential to engage in spontaneous architectural discourse at any and all times! This fruitful discussion acted as an unspoken bottom line that enabled us to select, qualify, and value the diverse qualities of the projects submitted for the 2025 Czech Architecture Award.

A total of 235 projects were submitted. In two online jury meetings, we reduced the number of projects to be visited down to 25. We did not specify or qualify according to scale or by using typologies as criteria. Instead, we focused on a single criterion: quality.

Twenty-five projects of very high quality were selected, ranging from pavilions to office buildings, single-family dwellings, refurbishments, and landscape designs. They were situated in both urban and rural environments, in urban peripheries, and in existing buildings.

Our wonderful support team from the Czech Chamber of Architects – Dagmar Mošnerová, Barbora Sedlářová, and Marek Job – masterminded a four-day jury trip across the Czech Republic to view the projects we had selected and meet the architects and owners of each specific project. The timing was incredible! By the time we had selected the finalists and the winner, well after midnight on the fourth day of the journey, we were completely exhausted.

We travelled by bus to the selected projects, starting off in Prague, then heading west, north, and finally east, very close to the border. We had also selected projects in the southern and south-eastern parts of the country, which we visited before returning to Prague to visit the remaining projects on our list. Each day, we visited five to seven projects, speaking to architects and clients and giving interviews in between. On our bus rides from one project to the next, which sometimes lasted far longer than an hour, we discussed our impressions and found a wonderful way of working together, accepting open discussion without prejudice, and respecting each other and the individual knowledge we possess.

Due to our respective backgrounds, we were able to place the projects we visited within the context of European architecture. We perceived that the architectural quality of projects was, without a doubt, on par with the projects we know in most European countries. The quality of materialisation, detailing, and execution is remarkably high.

Due to the high quality we encountered, selecting the prize-winning group was indeed a difficult task. We discussed the pros and cons in depth, and then there was also some reading between the lines that influenced our decisions. Ultimately, we did not have to vote, as our decisions were deeply consensual; all jury members supported the decisions necessary to select the winning project and the runners-up.

It is hard to say if the projects we were able to view are a seismograph of contemporary architectural production in the Czech Republic, because we were only able to evaluate the projects submitted by architects. It could be that, beyond the 235 projects submitted, there are more high quality projects of different scale and typology worth considering for an annual architecture award. It's possible, but it is always a difficult challenge to find the most interesting, groundbreaking projects in architectural production in any country

at a particular moment. This should be viewed as encouragement for architects to submit projects for the next Czech Architecture Award, especially projects of high complexity. As jury members, we were well aware of the greater complexity attached to larger scale projects.

I am also confident that the members of next year's jury will also acknowledge high complexity as an important architectural quality.

In essence, architects can be understood as existing somewhere between artists and engineers. They are in the difficult role of trying to manifest their own ideas, while simultaneously being paid by clients who would like to see their own ideas become real. We architects are by now well-acquainted with the climate change caused by buildings and construction; we are aware of the environmental impact the production of materials has, and of side effects like increased mobility, among many other issues. This perhaps explains why environmental issues were not addressed to a great extent in the projects we visited, with a few exceptions. Still, perhaps we were lucky not to be confronted with greenwashed projects, projects pretending to be environmentally sustainable and claiming more than they can promise.

Ultimately, we were able to deal with projects of high architectural quality, no more, no less. At its core, good, high-quality architecture is inherently sustainable. Old towns, which we all enjoy visiting, have never undergone any fundamental change, except for issues of mobility. The buildings themselves have basically always stayed the same. Perhaps there have been changes in use over the years, maybe the technical equipment has been updated, but the building itself has remained the same. This is the highest degree of sustainability buildings can achieve. This statement should not be read as a plea for designing old buildings – not at all – but for taking into far greater consideration the qualities old buildings possess and then interpreting them in a contemporary way, manifesting a sustainable architecture. The jury was able to visit quite few projects with these qualities.

Congratulations! It was a wonderful experience.

Thank you.

Jury report

HLAVNÍ

CENA

HLAVNÍ

CENA

MAIN

AWARD

MAIN

AWARD

DĚTSKÝ HOSPIC DŮM PRO JULII, BRNO

ČTYŘSTĚN architekti

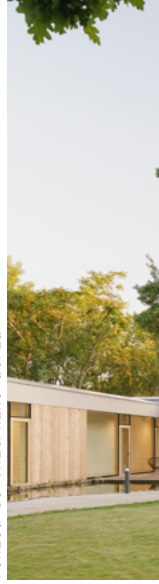
CHILDREN'S HOSPICE HOUSE FOR JULIA, BRNO

Nadhled

Detail atria

Pohled do vnitřního atria

Vyhlídkový chodník na střeše

Poslední rozloučení

Chodby se světlíky

Společenský prostor

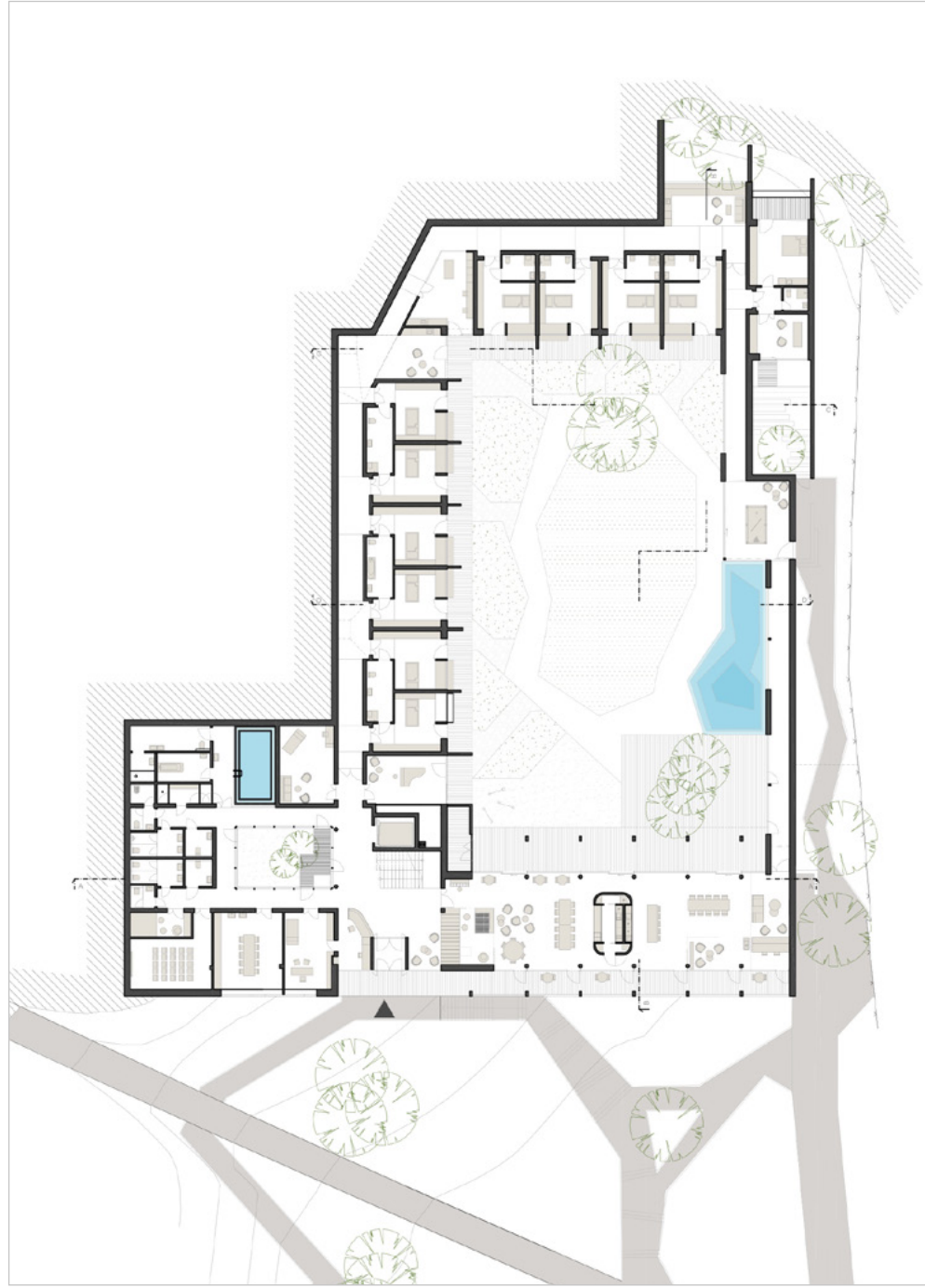

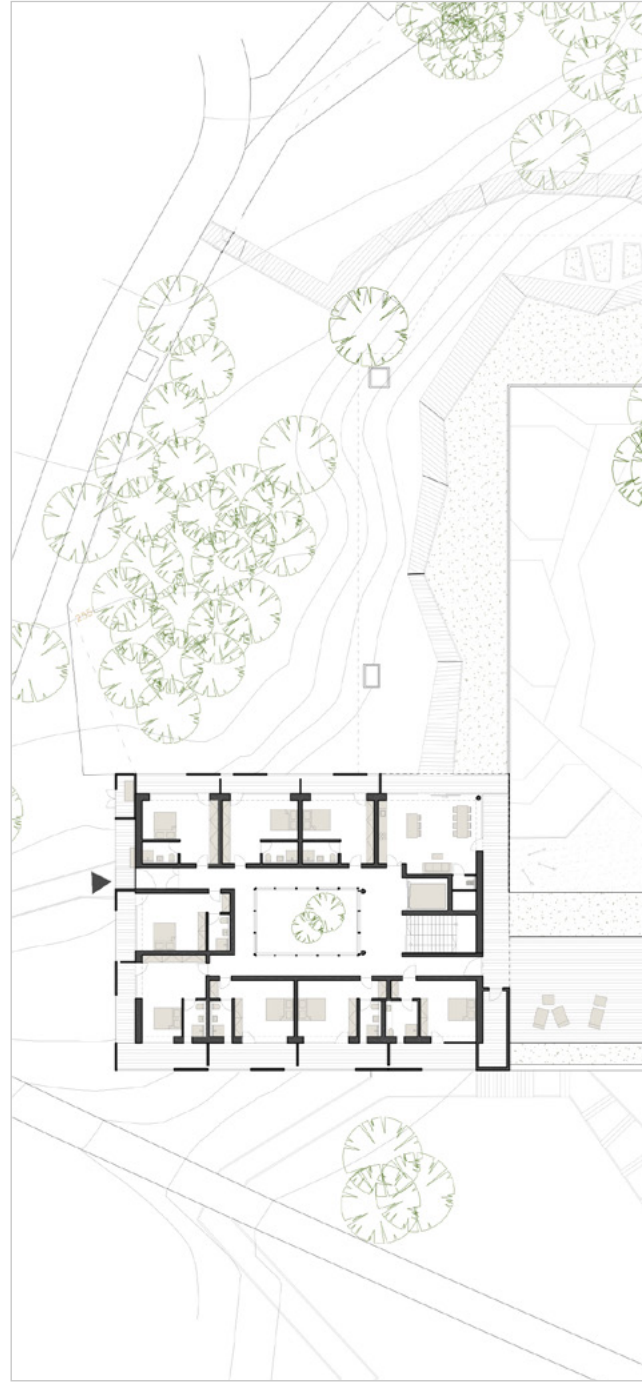
Pokoj dětí

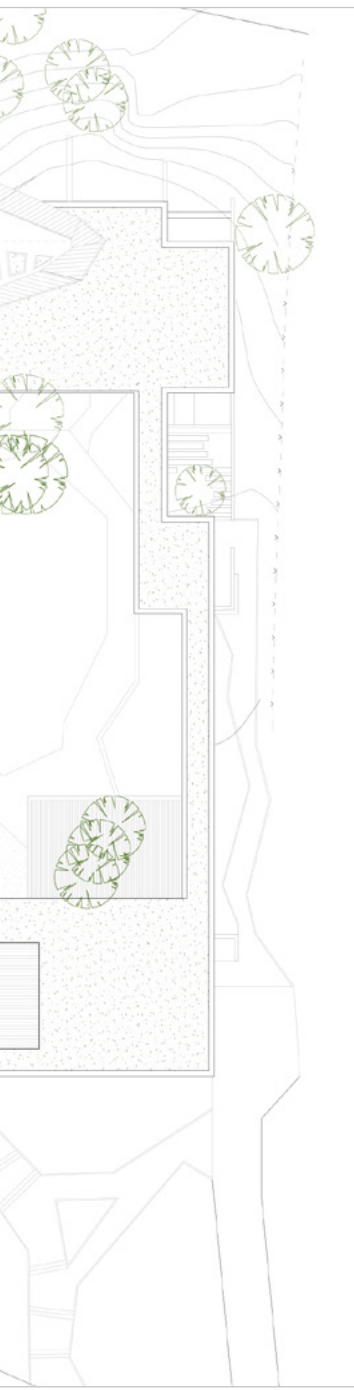
Vnitřní bazén

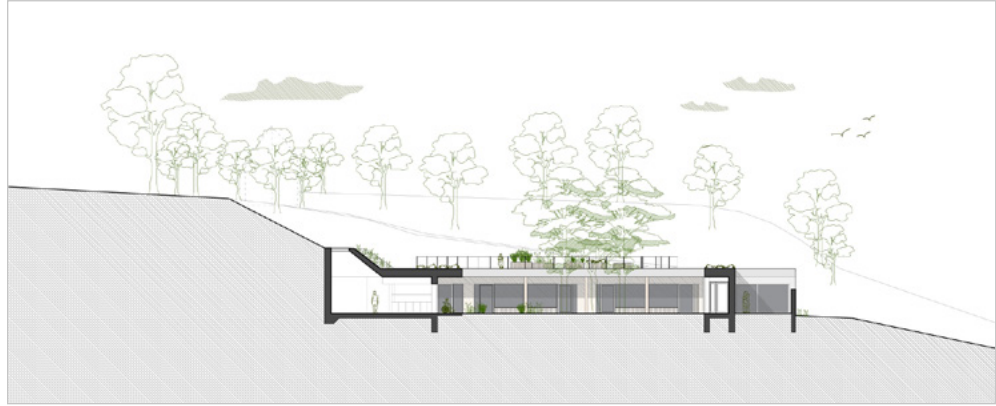
Půdorys 1. NP

Půdorys 2. NP

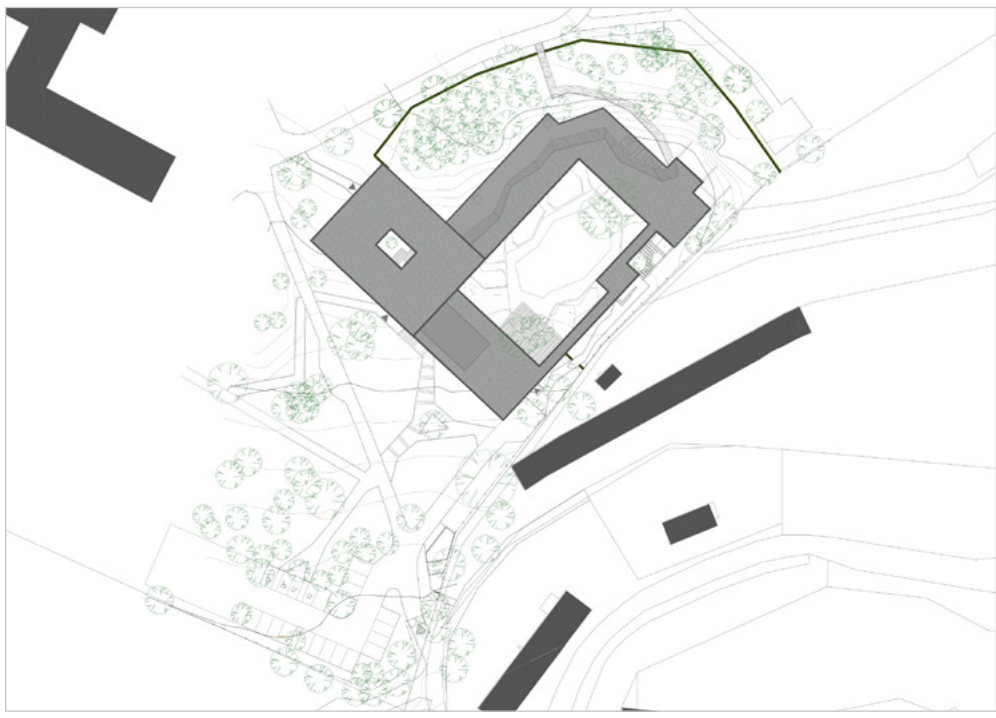

Podélný řez

Příčný řez

Situace

Hodnocení poroty

Dětský hospic Dům pro Julii je první zařízení svého druhu v České republice. Nabízí paliativní a odlehčovací péči, rehabilitaci, terapii a komplexní podporu rodinám v náročných životních situacích.

Jedná se tedy o budovu, která splňuje program vyžadující velkou míru empatie od všech zúčastněných stran. Tento závazek architekt i klient během návštěvy hospice mezinárodní porotou mnohokrát potvrdili. O návrhu, procesu výstavby a konečném výsledku hovořili s nadšením a láskou – byla to cesta hledání klidu, relaxace, péče, zábavy, výzev a harmonie. Cílem bylo poskytnout dětem, které často tráví dlouhou dobu zavřeně ve vnitřních prostorech, možnost zažít příjemné prostředí a pobýt venku na čerstvém vzduchu. Rodičům a rodině se tak zároveň nabízí příležitost k odpočinku a ulehčení jejich povinností spojených s péčí o děti. Pro vznik dobré architektury je vždy zásadní empatický vztah mezi architektem a klientem. Ředitelka Domu pro Julii svým ambiciózním přístupem významně přispěla k finální kvalitě funkčního programu, což architekt promítl do vyváženého návrhu.

Klient zpočátku počítal s tím, že budova bude umístěna v nižší, rovnější části pozemku. Architekti ji však navrhli situovat do svažitě části parcely, čímž umožnili zpřístupnit budovu z více úrovní. Díky tomu lze od sebe oddělit rodiny, blízké, smuteční hosty, pozůstalé a různé provozní toky.

Spodní patro se zázemím je určeno pro personál a logistiku. Ve středním patře se nachází hlavní vchod, recepce, malé patio, bazén, kuchyně s jídelnou sousedící s velkým patiem s terasou, stromy a jezírkem, stejně jako deset pokojů pro pacienty. Je zde i samostatná část pro poslední dny života s ohrazenou, do sebe uzavřenou zahradou. Nejvyšší patro má vlastní vchod na západní straně, patio obklopené osmi pokoji pro rodiče a společnou střešní terasu. Střechy jsou osázeny zelení a částečně přístupné, díky čemuž se budova harmonicky začleňuje do okolní krajiny. Výsledkem je dobře fungující objekt, ve kterém jsou různé funkce nenápadně odděleny. Setkávání a odpočinek jsou do návrhu začleněny přirozeně. Porota však zároveň upozornila na poměrně vysoké náklady spojené s budoucí údržbou a provozem.

Členové poroty byli nadšeni komplexností projektu, důsledným respektováním stavebního programu, stejně jako převedením tohoto programu do reálné, funkční architektury. Budova je ve svém celku velmi prostorná, minimalistická, architektonicky dobře provedená, krásná. Velké množství dřeva použitého v interiéru i exteriéru v kontrastu s betonem celek zjemňuje a dodává mu příjemný vzhled. Sladění s okolní krajinou, hra denního světla, četná místa k rozjímání a precizně navržený interiér činí z této stavby mimořádně pečlivě promyšlený objekt a vzorový projekt pro podobné stavby v České republice i daleko za jejími hranicemi.

Porota se jednomyslně shodla na tom, že dětskému hospici Dům pro Julii právem náleží vítězství v České ceně za architekturu 2025.

Dětský hospic Dům pro Julii / Children's Hospice House for Julia

Autoři / Architects
ČTYŘSTĚN architekti / Tomáš Págo, Milan Joja,
Karel Kubza, Marek Holán – krajinářská
architektura / landscape architecture

Spolupráce / Cooperation
Roman Koplík, Martina Fojtíková, Nikola
Korábová, Tereza Minářová, Monika Mozolová

Stavebník / Investor
Dům pro Julii z.ú. a Statutární město Brno /
The Statutory City of Brno

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
Alex shoots buildings

Realizace obdržela rovněž Cenu předsedy Senátu
Parlamentu ČR Miloše Vystrčila – s. 100 a Cenu
veřejnosti – s. 86. / The realisation also
received The President of the Senate of the
Czech Republic Award presented by Miloš Vystrčil
– see p. 100 and Public Award – see p. 86.

Autorská zpráva

První dětský hospic v České republice. S paliativní a odlehčovací péčí, rehabilitacemi, terapií a komplexní podporou pro rodiny v těžké životní situaci. Je to útočiště, místo pro prožití těch nejtěžších chvil i nalezení klidu a vyrovnání se s osudem. Prostor pro úlevu, vzájemnou podporu i samotu, když ji nejvíc potřebujete. Taký místo pro chvíle normálního žití a radostného setkávání. Místo, které tu nebylo, a přitom je potřeba jako sůl.

Děti kvůli svému zdravotnímu stavu mnohdy přichází o možnost prožít svůj den v přírodě nebo někde jinde než mezi stěnami svého domova. Chceme jim tuto možnost nabídnout. Možnost komplexní péče pro děti, hry, radost a zážitky jako koupele ve vyhříváném vnitřním bazénu, smyslové herně a výhledy do rozkvetlých záhonů parku. Večer pozorování noční oblohy z venkovních teras. Pro rodiče a sourozence je to i čas oddechu od velice náročného života, kdy zažijí chvilky pro sebe a odpočinku si s vědomím, že je o jejich děti dobře postaráno.

Stavba díky své orientaci a vnitřnímu atriu vytváří soukromí a harmonickou atmosféru. Prosklené plochy otevírají dům do krajiny s přímým kontaktem s přírodou, nabízí široké výhledy do okolí a propouští přirozené světlo a slunce do vnitřních prostor. Protože slunce léčí. Místnosti a dětské pokoje jsou přes vlastní kryté terasy orientovány dovnitř do velkého zeleného atria s květinovými záhony, původními vzrostlými borovicemi a duby a jezírkem. Tvoří tak vlastní, uzavřený a bezpečný svět.

Dům je citlivě zasazen do okolního terénu a využívá jeho svažitost. Velká část hlavního patra je tak umístěna pod zemí a její vegetační střecha volně navazuje na okolní terén. Zároveň akumuluje dešťovou vodu a zpomaluje její odtok. Přebytky jsou sbírány do podzemní nádrže a jsou použity na doplňování jezírka a zálivku.

Jury's statement

The first facility of its kind in the Czech Republic, House for Julia offers palliative and respite care, rehabilitation, therapy, and comprehensive support to families in difficult circumstances.

Accordingly, the building accommodates a program that requires a great deal of empathy from the parties involved. This commitment was very much confirmed by the architect and client during the tour. They spoke passionately and lovingly about the design, the process, and the final result as a quest for peace, relaxation, care, play, challenge, and harmony. They aimed to give children who often spend extended periods indoors the opportunity to experience the outdoors, and allow parents and family to relax and receive respite from their caregiving responsibilities. An ambitious relationship between architect and client is essential for good architecture. Here, the client's ambitious objectives made a significant contribution to the ultimate quality of the program, and the architect has translated it into a balanced design.

The client's original proposal called for positioning the building on a lower, flatter part of the site. However, the architects suggested locating the building on a hilly section of the site, thus allowing the building to be accessed from multiple levels. This solution allows for the separation of families, loved ones, mourners, the bereaved, and various logistical traffic.

The lower floor accommodates staff, logistics, and support functions. The middle floor houses the main entrance, the reception area, a small patio, a swimming pool, a kitchen with dining facilities adjacent to a large patio with a terrace, trees, and a pond, as well as ten patient rooms and a separate area for the final days with an internal walled garden. The top floor has its own western-facing entrance, a patio surrounded by eight family rooms, and a communal roof terrace. The roofs are planted and partially accessible. This allows the building to blend in with the surrounding landscape. The result is a well-functioning building where circulation is subtly separated. Meeting and retreating are naturally incorporated into the design. The jury questions, however, the high maintenance and operating costs that such a design will incur with the passage of time. On the other hand, the jury is impressed by the project and the consistent development of the program, as well as the translation of the building's complex purpose into tangible, functional architecture. The project is very spacious, understated in its design, beautifully and appropriately rendered in its materiality, and well-executed architecturally. The generous use of wood in both the interior and exterior, in contrast with concrete, softens the whole and gives it a suitable appearance. The synergy with the landscape, the interplay of daylight, the numerous places for contemplation, and the carefully designed interior make this an exceptionally meticulous building and a model for similar projects in the Czech Republic and far beyond.

The jury was unanimous in its decision that Children's Hospice House for Julia is the winner of the 2025 Czech Architecture Award.

Architect's report

The first children's hospice in the Czech Republic, the centre provides palliative and respite care, rehabilitation, therapy, and comprehensive support for families in challenging circumstances. It is a refuge, a place to cope with the toughest moments, a sanctuary where one can find peace and acceptance. It is also a space for relief, mutual support, and solitude when it is most needed. It is also there for life's ordinary moments and joyful celebrations. This is a centre that did not previously exist, but is very much needed.

Due to their medical conditions, children often lose the opportunity to spend time outdoors or anywhere outside the four walls of their home. The hospice offers them this opportunity, providing comprehensive care, play, joy, and experiences such as warm baths in an indoor heated pool, sensory playrooms, and views of flowers in the park. In the evening, they can watch the night sky from outdoor terraces. For parents and siblings, it is also somewhere to gain respite from their demanding daily lives. A chance to take a moment for themselves and relax, knowing that their children are in good hands.

The building's overall design and inner atrium create a sense of privacy and a harmonious atmosphere. Floor-to-ceiling windows open the house to the surrounding landscape, providing direct contact with nature through views of the surroundings, and allowing natural light and sunshine to fill the interior – because sunlight heals. The meeting rooms and children's bedrooms face inward towards a large green atrium with flower beds, mature pines and oaks, and a pond, creating a safe world of its own. The building is integrated into the surrounding terrain, utilising its natural slope. A significant portion of the main floor is set underground, with a green roof that blends with the landscape.

ČTYŘSTĚN

Foto archiv ateliéru Čtyřstěn

Brněnské studio ČTYŘSTĚN vzniklo v roce 2014 a společně ho vedou architekti Karel Kubza, Milan Joja a Tomáš Págo. Zabývají se bydlením a veřejnými stavbami s výrazným společenským akcentem, jako jsou oceněné Sociální byty v Bílovicích nad Svitavou, rožnovská Městská knihovna nebo dětský hospic Dům pro Julii v Brně. Architekturu berou jako výraznou společenskou disciplínu, která může mít významný vliv nejen na obyvatele navrhovaných domů, ale i celé širší okolí. Ve svých projektech proto hledají silné propojení stavby s místem a řeší souvislosti přesahující hranice parcely i zadání. Chtějí navrhovat smysluplné, nadčasové a společensky odpovědné stavby, které budou dobře sloužit a poté půjdou snadno přestavět i nahradit.

Mateřská škola Hvězdička, Šlapanice, 2024

The Brno-based studio ČTYŘSTĚN was established in 2014 and is co-led by the architects Karel Kubza, Milan Joja, and Tomáš Págo. They focus on housing and public buildings with a significant social dimension, such as the award-winning Social Housing in Bílovice nad Svitavou, the Municipal Library in Rožnov, and House for Julia, a children's hospice in Brno. They understand architecture as a vital social discipline that can significantly influence not only the inhabitants of the designed homes but also the broader surroundings. Accordingly, they seek strong connections between building and site in their projects, addressing issues that transcend the boundaries of the plot and assignment. They want to design meaningful, timeless, and socially responsible buildings that will serve well and can be easily renovated or replaced at a later date.

Sociální byty Bílovice nad Svitavou, 2020

Nové centrum, Brno-Bosonohy, studie, 2024

Knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2023

FINALISTÉ

FINALISTÉ

FINALISTS

FINALISTS

REKONSTRUKCE A PŘÍSTAVBA BUDOVY ERA, VÝROBNÍ PARDUBICE

Bíza architekti

EXTENSION AND RECONSTRUCTION OF THE ERA PRODUCTION BUILDING, PARDUBICE

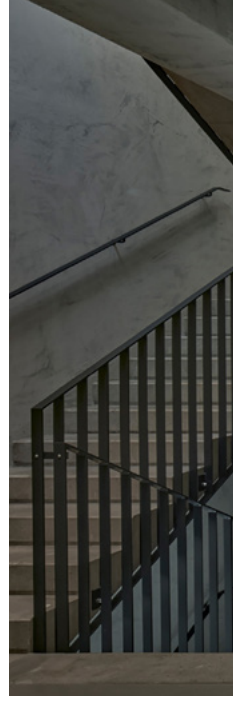
Detail opláštění

Pohled od východu

Původní stav

Vstup do administrativní části

Detail fasády

Hlavní schodiště

Rekonstrukce a přístavba výrobní budovy
ERA, a. s., Pardubice / Extension and
Reconstruction of the ERA Production Building,
Pardubice

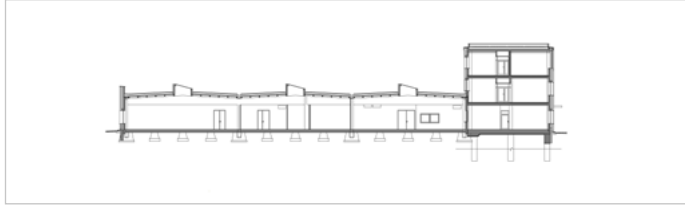
Autoři / Architects
Bíza architekti / Jiří Bíza, Tomáš Novotný

Spolupráce / Cooperation
Ondřej Punda, Barbora Skalová, Iva Jeřábková

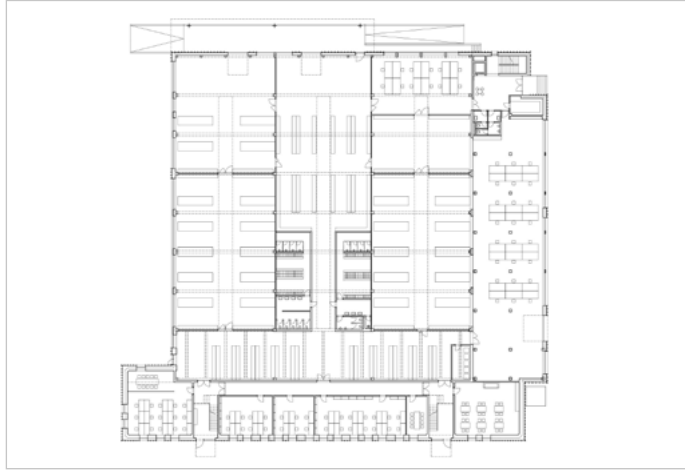
Stavebník / Investor
ERA, a. s.

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
Peter Fabo

Řez

Půdorys 1. NP

Situace

Hodnocení poroty

Když se přibližujete k budově společnosti ERA, spontánně budí vaši zvědavost. Tmavá fasáda, strukturovaná dobře modulovaným rytmem, do které jsou zdánlivě homogenně zasazena okna a dveře různých rozměrů, působí dojmem, jako by byla odlita v jednom kuse. Budova se tak projevuje samozřejmým, v jistém smyslu všedním způsobem, ale zároveň vysokou architektonickou kvalitou.

Jedná se skutečně o neobvyklý vzhled zavěšené fasády zhotovené z tepelně izolovaných kovových panelů. Fasády tohoto typu mají obvykle povrch bez vystupujících či zapuštěných prvků. V tomto případě jsou konstrukční prvky, které se obvykle nacházejí uvnitř, umístěny na vnější straně budovy. Tím vytvářejí rytmus fasády, zároveň však vyvolávají rozporuplný dojem – není jasné, zda mají čistě konstrukční funkci, nebo slouží pouze jako dekorace.

Divák je nakonec do jisté míry ponechán v nejistotě, což udržuje vysokou míru napětí.

Homogenní plášť budovy s kancelářskými a výrobními funkcemi vyniká výjimečnou architektonickou kvalitou – a to jak díky modulaci povrchu, tak i díky pečlivě zpracovaným detailům – přičemž vše působí skromně a neokázale. Fasáda zároveň sjednocuje různé funkce i části budovy, které byly realizovány v různých fázích – první etapa realizace proběhla před 30 lety, zatímco poslední část byla dokončena před několika měsíci.

Díky řešení otvorů, zejména jejich proporcím a velikosti uzavřených ploch, není zvenčí patrné, zda se za nimi nacházejí kancelářské či výrobní prostory. Tato přirozená kamufláž může být také součástí nezbytných bezpečnostních opatření, která musí společnost zajistit pro své činnosti, výzkum, vývoj a výrobu.

Interiér budovy je navržen velmi střídmost, a to jak z hlediska povrchové úpravy, tak i barev a značení. Teprve na druhý pohled si všimnete různých prvků, které byly v průběhu času realizovány. Ne že byste odhadovali stáří jednotlivých částí budovy, ale všimnete si různých způsobů provedení, od prefabrikované nosné konstrukce v první fázi až po skeletovou a monolitickou konstrukci ve fázi poslední, což ve skutečnosti mohou rozpoznat pouze architekti a stavební odborníci. Různé technologie použité při stavbě jsou v interiéru přiznány a sjednoceny pouze nátěrem povrchů, namísto toho, aby byly zakryty sádko-kartonovými deskami nebo omítkou.

Na členy poroty zapůsobila střídmost designu, patrná jak na fasádě, tak v interiéru, který zároveň dosahuje pozoruhodné architektonické kvality.

Autorská zpráva

Společnost ERA, a. s., je výrobcem systémů zajišťujících bezpečnost letového provozu, a to pro vojenské i civilní účely. Její výrobní a administrativní areál se nachází v tradiční průmyslové části Pardubic. Původní výrobní budova, postavená v 90. letech, byla nejstarší součástí areálu. Od své stavby plnila funkci výrobní a administrativní budovy. V areálu postupně vznikly další objekty. Nejprve dvě montážní haly, pak byla v roce 2017 v areálu dokončena nová administrativní budova (J. Bíza, O. Hilský, P. Tábořský).

Výrobní kapacity areálu přestávaly stačit a stav 30 let staré budovy se zhoršoval. O rekonstrukci a přístavbě haly se proto uvažovalo delší dobu. Bezprostředně po dokončení administrativní budovy v roce 2017 se její autoři zabývali možnostmi rozšíření výrobních prostor formou přístaveb a nástavbou stávajícího administrativního objektu. Tato cesta narážela na limity areálu a zároveň se ukázala jako velmi nákladná.

V roce 2020 se investor rozhodl pro zhotovení projektu jednoduché přístavby a rekonstrukce stávající haly.

Podmínkou rekonstrukce a přístavby bylo nepřerušení výroby během celého stavebního procesu. Nebylo tak možné celý proces zjednodušit odstraněním stávající budovy a stavbou na zelené louce.

Jako první bylo na severní straně stávající budovy přistavěno třípodlažní kancelářské křídlo. Následně prošla postupnou rekonstrukcí trojlodní výrobní hala. Z důvodu nepřerušování, ale také postupného nárůstu objemu výroby byly jednotlivé kroky rekonstrukce pečlivě plánovány.

Celkovým výsledkem je nová, provozně fungující výrobní budova s jednotným výrazem. Původní objekt byl konstrukčně řešen jako montovaný skelet, přístavba je skeletová, monolitická. Součástí stavby a výškovou dominantou je stožár sloužící pro testování technologií. Stavba dostala nový obvodový plášť. Členění pláště je inspirováno příhradovými konstrukcemi stožárů používaných pro instalaci technologií. Výrazem objektu se snažíme reflektovat jeho účel.

Architect's report

ERA, a. s. manufactures air traffic safety systems for military and civil purposes. Its main manufacturing and administrative premises are located in the historic industrial sector of Pardubice. The original manufacturing building, built in the 1990s, was the oldest part of the complex. Gradually, other buildings were added. This began with two assembly halls, with a new administrative building completed later in 2017 (J. Bíza, O. Hilský, P. Tábořský).

Ultimately, with the condition of the 30-year-old main building deteriorating, the production capacity of the premises was no longer sufficient. Extensive consideration was given to the reconstruction and extension of the hall. The investor decided on the final design in 2020.

One condition of the renovation and extension was that manufacturing production would not be interrupted at any point during the construction process. It was thus not possible to simplify the process by removing the existing building and constructing on a greenfield site.

The first addition was a three-storey office wing on the north side of the existing structure. Subsequently, the three-storey production hall was gradually renovated. To avoid interrupting manufacturing and ultimately allow for a gradual increase in production, the steps of the renovation were carefully planned.

The overall result is a new operational production building with a uniform appearance. The original building was structurally designed as a prefabricated skeleton, whereas the extension is skeletal and monolithic. A mast used for testing technologies forms part of the building and stands out due to its height. The building has also been given a new external casing. The appearance of the cladding is inspired by the truss structures of the masts used during installation. The final outward expression of the project endeavours to reflect its original manufacturing purpose.

Jury's statement

Approaching the ERA building generates curiosity spontaneously and sustainably.

The dark façade, structured with a well-modulated rhythm, embeds windows and doors of different proportions in a seemingly homogeneous manner. The result is a building that looks cast in a single shot; it appears self-evident, and somehow normal, but with high architectural quality.

Built of insulated metal sheeting panels, the curtain wall façade is indeed unusual in appearance. Façades of this kind usually have surfaces that avoid projections or regressions. In this case, structural elements that are usually on the inside have been affixed to the exterior. This creates a rhythmic exterior, but also produces a contradiction in perception, concerning whether these elements are structural or ornamental in nature. Ultimately, the viewer is left in the dark to a certain extent, keeping the arc of suspense high.

The homogeneous skin, which envelops the building housing office and production functions, demonstrates remarkable architectural quality, both in terms of surface modulation and in architectural detailing, even as it remains modest, refusing to show off. At the same time, the façade encloses different functions and parts of the building implemented in different phases, the first of which was completed 30 years ago and the most recent only a few months ago.

Due to the elements used for openings, especially regarding their proportion and the dimensions of closed surfaces, it is impossible to tell from the outside where the office spaces or production facilities are located. This kind of natural disguise may also be part of the necessary security the company has to provide due to its fields of expertise in research, development, and production.

The interior design of the building is strikingly modest, both in surface articulation and in colours and signage. The different phases of implementation are visible only at second glance and not by determining the age of different parts of the building, but by noticing the different approaches to construction, from a prefabricated skeleton in the first phase to a skeletal, monolithic construction method in the last phase, which is discernible only by architects and construction specialists. In the interior, the different construction technologies are homogenised merely through painting all the surfaces, making it possible for viewers to detect the different technologies used to build the project instead of cladding them with plaster boards or render.

The members of the jury were impressed by the modesty of the design as concerns both the internal and external appearance, together with the achievement of remarkable architectural quality on multiple levels.

PARK NA NÁMĚSTÍ MORAVSKÉM V BRNĚ

CONSEQUENCE
architects

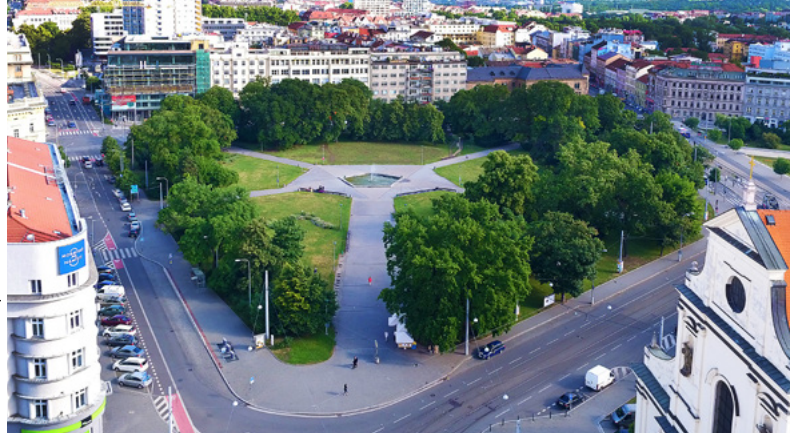
FORMA

MORAVIAN IN BRNO SQUARE PARK

Původní stav před rekonstrukcí

Stav po rekonstrukci

Pavilon kavárny

Velkorysá lavice

Urban arena

Centrální plocha

Hodnocení poroty

Revitalizace parku na Moravském náměstí v Brně je vynikajícím příkladem, jak dokáže promyšlená krajinářská architektura oživit prázdnou městskou plochu a proměnit ji v pulzující veřejné prostranství. To, co činí tento projekt skutečně hodným ocenění, je fakt, že obnovil esenciální funkci parku uprostřed města jako místa, kde mohou rozličné skupiny lidí společně trávit čas, setkávat se a účastnit se tak veřejného života. Namísto vnucování nové identity architekti pečlivě uspořádali prostor tak, aby byl vítaným místem pro společné využívání a podporoval pocit sounáležitosti, který tomuto centrálnímu náměstí dlouho chyběl.

Ústředním prvkem je kruhová vodní plocha doplněná velkoryse pojatou dřevěnou lavičí – katalyzátorem společenského života. Tento jednoduchý, ale účinný prvek proměňuje park v místo každodenních setkávání, neformálního odpočinku a různých akcí v průběhu celého roku. Vodní plocha nabývá podoby zrcadlící se hladiny či mlhavého oblaku, čímž neustále mění atmosféru a přitahuje pozornost. Kolem ní se nacházejí intuitivní cesty a stinné promenády, které podporují plynulý pohyb a dodávají parku pocit otevřenosti a přívětivosti ze všech stran.

Stejně důležitý je i respekt projektu k historické struktuře místa. Autoři nezrušili ani radikálně nepřetvořili zděděnou dispozici, ale pracovali s existujícím rámcem, zdůraznili jeho prostorové kvality a ponechali čitelné stopy minulosti. Tento citlivý přístup vnáší do parku pocit kontinuity – respektuje historickou stopu a zároveň vytváří prostor pro vznik nových vrstev. Veškeré zásahy jsou promyšlené a přesné, nepřehnané. Místo citlivě doplňuje, nepřehlazuje.

Společenskou atraktivitu dále posilují skromné, ale strategicky umístěné prvky: kavárna s terasou, dětské hřiště a malý amfiteátr. Tyto prvky zakotvují park v každodenním rytmu města a vytvářejí místa, kde se mohou místní jen tak setkávat nebo navštívit různé akce. Zářivý nápis „budoucnost“ na fasádě kavárny podtrhuje ambice projektu směřovat vpřed, ale zároveň být zakořeněn v přítomnosti i minulosti.

Revitalizace proměnila park na Moravském náměstí v živý společenský prostor, který elegantně propojuje komunitní život, historickou kontinuitu i budoucí potenciál. Park se tak stal opět pulzujícím srdcem města – příkladem městské velkorysosti a vize. Dilem, které si ocenění finalista České ceny za architekturu bezpochyby zaslouží.

Diagram konceptu

Autorská zpráva

Park se stal novým vibrujícím místem, vytvářejícím svou poetiku klidu a akce, v kontrastu s okolním šumem a tempem města a dopravy. Projekt představuje komplexní přístup revitalizace intenzivně využívaného veřejného prostoru v historickém centru Brna pro 21. století. Park pracuje s prvky modrozelené infrastruktury, s požadavky na environmentální udržitelnost, biodiverzitu, spoluvytváří komunitu a je inkluzivní.

Výraznou dominantou je plocha uprostřed, která přináší do Brna nový veřejný prostor – urban arénu. Místo pro setkávání lidí v centru parku s fontánou tvořící vodní zrcadlo nebo mlžící mrak. Aréna je definována uprostřed parku masivní lavičí, která podporuje klid místa a utváří náruč. Unikátní prostor je určený výhradně pro pěší a nabízí něco nového – sdílené pohodlí. Velkorysá lavice vybízí k svobodě, kdy je dovoleno ležet, sedět, válet se, hrát si, a to pro všechny. Místo tím dostává obrovský náboj. S prvním sluncem se aréna zaplňuje. Plocha fontány se stává jevištěm. Vždy je na co se koukat a vždy se něco děje. Je to akce nebo ne-klid vodní hladiny. Každý procházející se zapojuje svým pohybem. Vodní zrcadlo umocňuje zdvojeným obrazem každou situaci. Velký vliv na dění uprostřed má režim fontány, který přitahuje a vybízí k interakci a hře. V letním období, kdy život ve veřejném prostoru graduje, je místo plné dětí. Odpočinek a akce, slunění a osvěžení místu vtiskly novou přezdívku „brněnské moře“.

Centrální plocha se svou dynamickou živostí i poetickým klidem je středobodem návrhu. Koncept centrální multifunkční plochy odkazuje na původní kulturní místo a prázdno po německém domě.

Pavilón kavárny s dětským hřištěm tvoří rozhraní mezi parkem a městem a posiluje městský charakter jinak dopravně vytížené ulice Koliště měnící se v městský bulvár.

Situace

Jury's statement

The revitalisation of Moravian Square Park in Brno is an outstanding example of how thoughtful landscape architecture can reclaim an urban void and transform it into a vibrant communal place. What makes this project truly award-worthy is its ability to re-establish the park as an active civic centre, where diverse groups can meet, linger, and participate in public life. Rather than imposing a new identity, the designers carefully shaped the space to welcome collective use, fostering a sense of belonging that had long been missing from this central square.

The central gesture – a circular water feature surrounded by a generous wooden bench – acts as a catalyst for community life. This simple yet powerful intervention turns the park into a stage for everyday encounters, casual rest, and seasonal events. The water feature alternates between a reflective mirror and a misty cloud, creating an ever-changing atmosphere that draws people in. Intuitive pathways and shaded promenades support fluid movement around it, making the park feel open and inviting from all directions.

The project's respect for the site's historical structure is equally important. The designers chose not to erase or radically reshape the inherited layout, working instead with the existing framework, highlighting its spatial qualities and allowing traces of the past to remain legible. This sensitive approach gives the park a sense of continuity: acknowledging history while making space for future layers to emerge. Interventions are placed with precision rather than excess, ensuring that what is added complements rather than overwhelms.

Social activation is further strengthened by the addition of modest yet strategic amenities: a café with a terrace, a children's playground, and a small amphitheatre area. These elements anchor the park in daily urban rhythms, creating places where residents can meet, families can gather, and cultural events can take place. The glowing "Budoucnost" (Future) sign on the café façade underscores the project's ambition to look ahead while remaining rooted in the present and past.

By reclaiming Moravian Square as a shared civic space and gracefully weaving together community life, historical continuity, and future potential, this project demonstrates how public space can once again become the beating heart of the city. It is a model of urban generosity and vision, fully deserving of this award.

Park na Moravském náměstí v Brně /
Moravian Square Park in Brno

Autoři / Architects
Martin Sládek, Janica Šipulová

Spolupráce / Cooperation
Nina Vlček Ličková, Jan Schleider,
Petra Buganská, Barbora Bělunková, Klára
Zahradníčková, Richard Loskot, Prokop Matěj,
Jiří Vitek, David Hora, Ondřej Fous

Stavebník / Investor
Městská část Brno-střed

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
BoysPlayNice

Architect's report

The park on Moravian Square in Brno has become a new vibrant public space, establishing a unique aesthetic of peace and action in stark contrast to the city's constant commotion and traffic. The project represents a comprehensive approach to revitalising a heavily frequented public park in Brno's historic centre to meet the demands of the twenty-first century. It incorporates blue-green infrastructure elements, environmental sustainability, and biodiversity requirements, while also embracing inclusivity and community co-creation.

The central area is a distinctive and prominent feature that introduces a new public space to Brno: the urban arena. A gathering place in the heart of the park, it features a fountain that can create a mirrored water surface or a cloud of mist. The arena is surrounded by a massive curved bench, which provides the place with a sense of serenity and forms an embracing ring. Exclusively designed for pedestrians, this unique space offers a new concept: shared comfort. The wide arch of the bench, where everyone can sit, relax and play, invites a sense of freedom. The water feature also adds life and energy to the overall space. From sunrise onwards, the arena comes alive. The fountain area transforms into a stage. There is always something to see and always something going on. The water surface creates a blend of action and tranquillity that everyone passing engages with through their own movement. The water's mirrored reflection enhances every situation. The fountain's design greatly influences the activity in the centre, attracting and encouraging interaction and play. In the summertime, as life in the public space flourishes, the park offers both relaxation and activity.

The concept of the central area also references the original cultural site and the void left following the demolition of the German house that previously occupied the park.

REKONSTRUKCE BÝVALÉHO
NÁDRAŽNÍHO SKLADU
V ŘEVNICÍCH –
KOMUNITNÍ CENTRUM
SKLAD_13

Sodomka* Sodomková
Architekti

RAILWAY STATION
WAREHOUSE
RECONSTRUCTION IN
ŘEVNICE - COMMUNITY
CENTER SKLAD_13

Pohled z ulice

Kontejner WC

Kontejner s půjčovnou knih a skladem

Zázemí pro catering

Vstup ze starého kontejneru, bar a nahoře sklad židlí

Víceúčelový sál ve starém skladišti

Rekonstrukce bývalého nádražního
skladu v Řevnicích – Komunitní centrum
Sklad_13 / Railway Station Warehouse
Reconstruction in Řevnice – Community
Center Sklad_13

Autor / Architect
Sodomka*Sodomková Architekti /
Šárka Sodomková

Spolupráce / Cooperation
Petra Bilíková, Elizabeth Hayward

Stavebník / Investor
Město Řevnice

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
BoysPlayNice

Realizace získala rovněž Cenu Aleny
Šrámkové – viz s. 80 / The realisation
also received the Alena Šrámková
Award, see p. 80.

Autorská zpráva

Nádražní sklad z 19. století přestal být pro dráhu užitečný a ve zchátralém stavu ho v roce 2010 i s okolními pozemky prodala městu Řevnice. Dřevák tak dostal druhou šanci a nové, tentokrát kulturní využití. Zázemí bylo umístěno převážně vedle původní budovy, a to ve formě repasovaných lodních kontejnerů, odkazujících k novodobým způsobům dopravy zboží. Tak se zachovala a nově interpretovala atmosféra dopravního uzlu, kterým železniční překladiště kdysi bylo. Dřevák stojí podél první koleje, po delších stranách má dřevěné nákladové rampy, z čela má masivní kamennou rampu, kterou se pro odvoz vlakem překládaly objemnější komodity. Jedná se o jednoduchou, jednotraktovou typovou dřevostavbu zastřešenou sedlovou střechou s výraznými přesahy. Cílem rekonstrukce bylo zachovat charakter původní stavby včetně jejího velkorysého vnitřního prostoru. Některé části stoletého objektu musely být při rekonstrukci rozebrány a jednotlivé dřevěné i kamenné prvky byly repasovány nebo doplněny. Původní architektura je obohacena několika snadno identifikovatelnými zásahy. Nový vstup byl vytvořen vložením repasovaného lodního kontejneru. Další tři kontejnery slouží jako zázemí kulturního sálu. Srozumitelně vyjadřují, co je původní a co nové. Jejich zateplená obálka z ocelového trapézového plechu je v kontrastu k původnímu prkennému Dřeváku, materiálově ale navazuje na železný vagón, který každou chvíli projíždějí kolem. Každý z kontejnerů má svoji výraznou barevnost, která se opakuje i v jeho interiéru. Podélná i čelní rampa byly směrem do ulice doplněny o průběžný sedací/přístupový stupeň. To stavbu významně propojilo s živým veřejným prostorem dopravního uzlu. Sklad_13 je nyní novým centrem místní kultury a komunity.

Hodnocení poroty

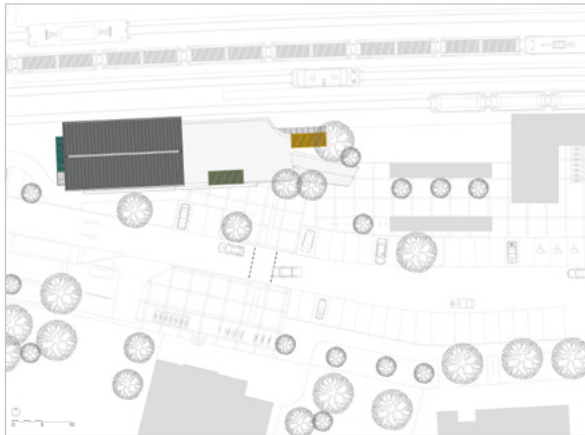
V malém městečku Řevnice stojí skromná železniční stanice, která spojuje tuto malebnou obec v brdských kopcích s nedalekou Prahou. Na konci nástupiště stojí sklad z 19. století – jednoduchá dřevěná budova se sedlovou střechou. Původně byla koncipována jako čistě funkční stavba, vybavená posuvnými dveřmi, které se otevírají jak do ulice, tak na železniční nástupiště. I přes svou skromnost však budova vyzařuje péči, s jakou byla kdysi postavena, což je patrné z drobných detailů.

V roce 2010 zakoupilo tento již značně zchátralý sklad město s úmyslem přeměnit jej na prostor pro kulturní akce. Projekt byl svěřen architektonickému studiu Sodomka*-Sodomková Architekti, které dohlíželo na pečlivou, dvanáct let trvající přeměnu. Aby zachovali charakter budovy, architekti učinili odvážné, ale moudré rozhodnutí: nechali ji prohlásit za památkově chráněnou stavbu. Díky tomuto statusu se jim podařilo vyhnout se přísným předpisům o energetické účinnosti, které by jinak vyžadovaly obložení celé budovy tepelnou izolací – zásah, jenž by zničil její identitu a zpochybnil samotnou myšlenku zachování památky.

To vyvolává důležitou otázku: ačkoli jsou normy energetické udržitelnosti zásadní, existují situace, kdy je lze, a možná je i třeba, zpochybnit nebo kreativně upravit. V tomto případě bylo možné přizpůsobit využití budovy tak, aby fungovala při nižších vnitřních teplotách s minimálním vytápěním, čímž se zachovala její autenticita bez zbytečných kompromisů.

Během rekonstrukce byla vyměněna polovina dřevěných prvků, obnovena původní podlaha a opravena vnější dlažba. Nové servisní prostory byly integrovány do přepravních kontejnerů strategicky rozmístěných kolem budovy. V nich se nachází bar, toalety a malá kancelář-knihovna, díky čemuž interiér skladu zůstal kompaktním otevřeným prostorem. Polovina kontejneru byla použita k vytvoření nového vchodu, který se otevírá do venkovního společenského prostoru na konci nástupiště. Okraj nástupiště směřující k městu byl přeměněn na dřevěné sedací schodišťové stupně. Velká pozornost byla věnována detailům – od plynulého spojení starého a nového dřeva až po atypické police v koupelnách. Dokonce i plot kolem nástupiště byl instalován pouze tam, kde to bylo nezbytně nutné. Díky této pečlivé renovaci – od administrativních rozhodnutí až po nejmenší detaily – si sklad zachoval svou jedinečnou atmosféru a zároveň získal nový život jako kulturní srdce města. Doufejme, že Řevnice najdou způsoby, jak tento prostor udržet co nejvíce otevřený, aby si ho tak návštěvníci mohli za denního osvětlení maximálně užívat.

Situace

Architect's report

This nineteenth century railway station warehouse had long stopped being used by the railways and, in a much-deteriorated state, was sold to the town of Řevnice in 2010. The intention was to use this space for cultural events, which required the provision of a range of additional facilities. Due to limited interior space, these were placed outside the building in the form of reused shipping containers – themselves linked to the shipping of goods. In this way, the atmosphere of the old warehouse and shipping hub has been kept and simultaneously interpreted in a new way.

The Dřevák stands adjacent to the tracks, with wooden ramps at the sides and a monolithic stone slope from the front. The simple building is archetypal, a single-section wooden structure topped with a gabled roof and prominent overhangs. The aim of the reconstruction was to preserve the character of the original building, including a generous indoor space. A few easily identifiable interventions have enriched the original architecture. Inserting one of the refurbished shipping containers at the front, for example, created a new entrance.

Containers have been used in three other exterior placements for the accompanying facilities. While the corrugated metal exterior of the containers is in stark contrast to the original wooden warehouse, the material corresponds to the cargo train cars that frequently pass by, thus connecting and distinguishing the original from the new. The containers have been insulated for year-round use and each has its own distinct colour scheme. The ramps running lengthways and at the front of the building have been enhanced by a continuous bench/step. The location of the building is highly advantageous – next to the train station. Its outdoor area has also become a popular place for people to spend time outside of organised cultural events. e.g. when awaiting the arrival of trains or after hikes in the Brdy Hills.

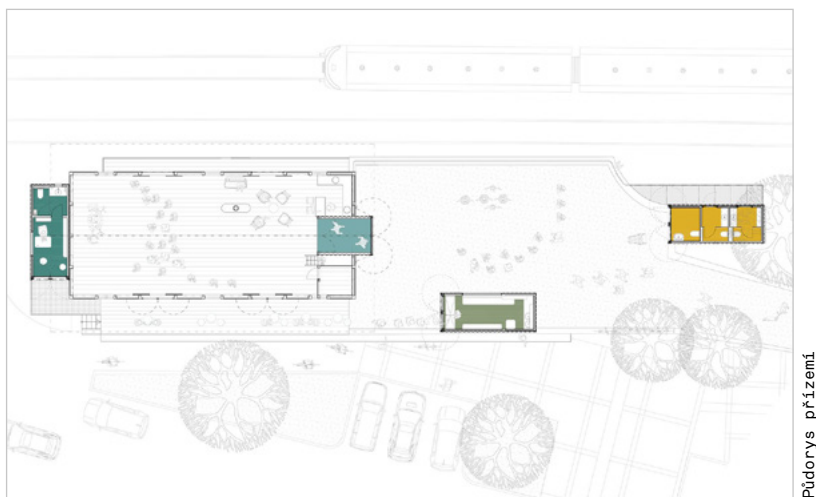
Jury's statement

A modest railway station stands in the small town of Řevnice, linking this picturesque community in the Brdy Hills with nearby Prague. At the end of the platform sits a nineteenth century warehouse, a simple wooden building with a gabled roof. Originally conceived as a purely functional structure, it features sliding doors that open to both the street and the railway platform. Still, despite its modesty, the building reveals the care with which it was built, which is visible in the small details.

The town purchased the much-deteriorated warehouse in 2010, intending to convert it into a space for cultural events. The project was entrusted to Sodomka*Sodomková Architekti, who oversaw a careful twelve-year transformation. To protect the character of the building, the architects made a bold but wise decision: to declare it a heritage structure. This status allowed them to avoid strict energy-efficiency regulations that would have required wrapping the entire building in thermal insulation – an intervention that would have erased its identity and undermined the very idea of preservation.

This raises an important point: while energy sustainability standards are crucial, there are moments when they can, and perhaps should, be questioned or creatively adapted. In this case, the building's use could be adjusted to operate at lower indoor temperatures with minimal heating, preserving its authenticity without unnecessary compromises.

During reconstruction, half of the wooden elements were replaced, the original flooring restored, and the exterior pavement repaired. New service areas were integrated into shipping containers strategically positioned around the building. These house a bar, restrooms, and a small office-library, allowing the warehouse interior to remain a single space. One half of the container was used to create a new entrance that opens onto an outdoor gathering space at the end of the platform. Meanwhile, the platform's town-facing edge was transformed into wooden seating stands. Great attention was paid to details, from the seamless integration of old and new wood to custom shelving in the bathrooms. Even the fence surrounding the platform was installed only where strictly necessary. Through this meticulous renovation – from administrative decisions to the finest details – the warehouse has retained its unique atmosphere while gaining new life as the cultural heart of the town. The hope now is that Řevnice will find ways to keep the space open as much as possible, so that visitors can enjoy it during daylight hours.

RODINNÝ DŮM NAD ODROU POLANKA

bydloarchitekti

FAMILY HOUSE NAD ODROU POLANKA

Pohled z ulice

Obývací s jídelnou

Pohled ze zahrady

Ložnice

Vstupní nádvoří

Sauna

Rodinný dům Polanka nad Odrou /
Family House Polanka nad Odrou

Autoři / Architects
bydloarchitekti / Pavla Vymetálková,
Martin Vymetálek

Stavebník / Investor
soukromá osoba / private individual

Realizace / Completion
2020

Foto / Photos
Robert Žákovíc

Hodnocení poroty

Rodinný dům v Polance nad Odrou se nachází v Moravskoslezském kraji, na levém břehu řeky Odry v jihozápadní části Ostravy. Polanka nad Odrou byla před rokem 1990 vesnicí, dnes je městskou částí Ostravy, ale venkovský charakter lokality zůstává zachován.

Projekt domu vznikl v roce 2016, stavba byla zahájena již v roce 2017 a dokončena v roce 2020. Nyní, po téměř pěti letech života v domě, který si pro sebe a své děti navrhli dva architekti z ateliéru bydloarchitekti, se již obyvatelé „zabydleli“. Nový, jednoduše tvarovaný bílý objekt vypadá ve srovnání s okolními rodinnými domy opravdu jinak. Pozemek a stavba na něm patřily původně jejich pradědečkovi a architekti váhali, zda dům renovovat, nebo zbourat. Nakonec se rozhodli realizovat své nápady a postavit novostavbu. Může se zdát, že navrhnout si dům sám pro sebe je pro architektky snadné, ale opak je pravdou, a leckdy to bývá ta největší výzva.

Dřevěná posuvná brána, která slouží jako hlavní vchod do domu, zve rodinu a její hosty do půvabného napolo zakrytého venkovního patia se stromem a otvorem ve střeše, který mu umožňuje růst. Tento prostor slouží jako kryté parkoviště a malá kůlna, sklad a místo pro kola. Dispozice přízemí připomíná tvar písmene H, přičemž v levé části je umístěn dětský pokoj a v pravé části ložnice rodičů, propojená malou terasou se saunou. Obvodová stěna s „děrovanou“ fasádou terasy z šachovnicově uspořádaných cihel chrání odpočinkový prostor před přehřátím. Strategie bioklimatické fasády, typická spíše pro tropickou architekturu, je v dnešní době klimatických změn relevantní i pro mírné podnebí. Během extrémně horkých a suchých letních dnů využívá stěna své přirozenosti – terasu chladí vánkem, nabízí stín a vytváří hravou, lehkou a útulnou atmosféru.

Na ose dispozice se nachází dlouhá kuchyně propojená se vstupním patiem. Veškeré rozvody a potrubí potřebné pro kuchyň a koupelnu jsou umístěny uprostřed dispozice, což je velmi efektivní a praktické řešení. Srdcem domu je společný otevřený prostor, kde rodina tráví čas během dne. Jeho součástí je obývací pokoj, jídelní stůl a krytá terasa s výhledem do zahrady s ovocným stromem na jejím konci. Prostor mezi částmi písmene H je jako velká náruč, jako kruh uprostřed čtverce, který spojuje rodinu dohromady. Jedná se o naprosto jednoduchý půdorys, ale velmi kompaktní, efektivní, praktický, logický. Přírodní materiály, jemné detaily a citlivý přístup autorů vytvářejí dům, který se noří do říše přirozené jednoduchosti. Méně prostoru pro úklid a více prostoru pro svobodný pohyb, stejně jako propojení interiéru a exteriéru, přinášejí novou dimenzi a radost z bydlení. Méně je více. Dům v Polance nad Odrou není jen jednoduchý rodinný dům, je to pozvánka do harmonie a poezie ve vašem životě. Je to pocit štěstí z architektury.

Autorská zpráva

Dům pro dva architektky a jejich děti, dům pro nás. Na místě cihlového domu po praprababičce. Nenáročný na metry čtvereční a technologie. Náročný na kompaktnost, jednoduché hmoty a přiznané materiály.

Po stranách jsou dva cihelné bloky, jeden se soukromou ložnicí otevřenou do atrie se saunou, druhý s dětskými pokoji a kůlnou. Mezi nimi proplouvá denní život. Od ulice vstupním nádvořím se stromkem a krytým stáním kolem kuchyně a koupelen do obývacího s jídelnou až na terasu do zahrady. Betonový strop vybíhá ven nad jižní prosklenou stěnou, kterou chrání proti přehřívání. Podlaha je z hlazeného betonu. Plné cihly jsou v interiéru doplněny nábytkem a obklady z překližky. Někdo se diví, že nám je vidět až do talíře. Nám to ale nevadí. Užíváme si výhledu do krajiny, psa povalujícího se na terase, rozkvetlé květinové louky, sílicích ovocných stromů v sadu, vůně bylinek a šumění rákosí.

Jury's statement

This family home is located in Polanka nad Odrou in the southwestern part of the city of Ostrava on the left bank of the Oder River in the Moravian-Silesian Region. Prior to 1900, Polanka nad Odrou was a village; today, it is a borough and municipal district of the city of Ostrava, yet the location retains its rural character.

Young architects designed the project in 2016; construction began in 2017 and was completed in 2020. After almost five years of living in the house designed by Bydlo architects, the family has “settled in” (*zabydleno* in Czech, referencing *bydlo* or *obydlí* for housing, or dwelling). With its simple shape, the new white house designed by architects for a pair of architects and their two children looks very different when compared with the family homes that surround it.

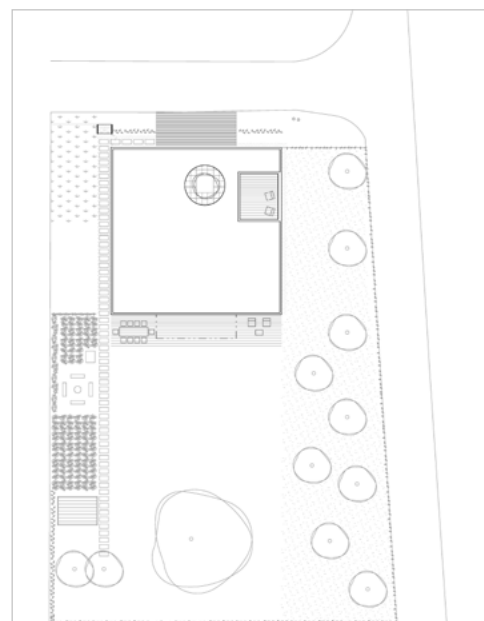
Because the land belonged to their great-grandfather, the architects hesitated when deciding whether to renovate or demolish the old house. Ultimately, they decided to implement their ideas and create an entirely new house. It might seem easy for architects to design a house for themselves, as they are trained to design houses for their clients, but perhaps this is the biggest challenge of all.

A sliding wooden gate, the house's main entrance, invites the family and their guests onto a charming, semi-covered outdoor patio with a tree and a circle in the roof that allows the tree to grow. This space is used as covered parking and storage; there is a small shed and a place for bicycles. The layout of the ground floor resembles the shape of the letter H, where the left leg of the letter houses the children's rooms and the right leg their parents' bedroom, connected via a small patio with a sauna. The patio façade, a perforated brick curtain wall, prevents the relaxation space from overheating. The bioclimatic façade strategy, more typical in tropical architecture, is now also relevant in milder climates due to climate change. On extremely hot and dry summer days, it serves as a natural cooling strategy, providing a patio with a breeze, offering shade, and creating a playful, light, and cozy atmosphere.

The axis of the layout features a long kitchen connected to the entrance patio. All the utilities and pipes needed for the kitchen and the bathroom are in the middle of the layout, which is a very efficient and practical solution. The heart of the home is a common open space where the family spends their time together during the day, including the living room, the dining table, and a covered terrace with a view of the garden with a fruit tree at the end. The space in between the H acts like a big hug, a circle in the middle of the square that joins the family together. This is an absolutely simple plan, yet very compact, efficient, practical, logical, simple, and humble. Natural materials, fine details, and an honest approach allow for a deep dive into the realm of simplicity. Less space to clean makes more space for freedom, connections between indoor and outdoor spaces, and enjoyment of the dwelling. Less is more and more. This house in Polanka nad Odrou is not just a simple family home; it is an invitation to invite a piece of harmony and poetry into life through the happiness of architecture.

Architect's report

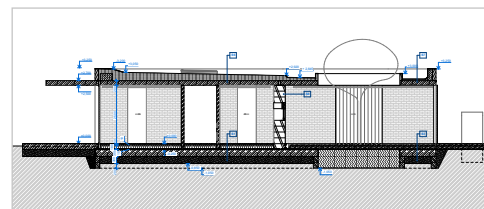
A house for two architects and their children: a house for us. Situated on the site of my own great-grandmother's brick dwelling, it is undemanding in terms of square metrage and technology. Instead, it privileges compactness, simple construction, and carefully chosen materials. There are two brick blocks on the sides, one with a private bedroom and sauna, open to the atrium, the other with children's rooms and a shed. Daily life flows between them – from the street through the tree-shaded entrance courtyard and a covered parking space, around the kitchen and bathrooms to the living room with dining area, to the terrace, and, finally, to the garden. A concrete ceiling, which prevents overheating, extends out above the southern glass wall. The floor is made of smooth concrete. Within the interior, bricks are complemented by plywood tiles and furniture. Some visitors are surprised that any passerby can see everything inside, but we don't mind. We enjoy the view of the landscape, our dog lying on the terrace, the flower meadow in full bloom, the growing fruit trees in the orchard, the smell of herbs, and the rustle of reeds.

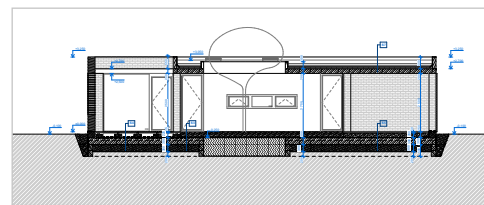
Situace

Půdorys

Rezy

Rezy

VILA SIDONIUS

Stempel Tesař
architekti

VILLA SIDONIUS

Vstup

Nadhled

Jižní zahrada

Pohled od vily

Obyvací pokoj

Kontext

Vila Sidonius / Villa Sidonius

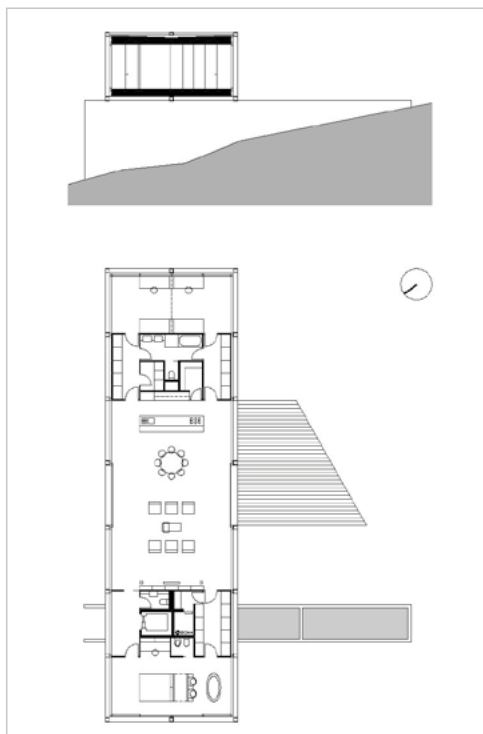
Autoři / Architects
Stempel Tesař architekti /
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař

Spolupráce / Cooperation
Aleš Herold, Vladimír Sitta,
Jiří Chodora

Stavebník / Investor
soukromá osoba / private individual

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
Fotes

Řez a půdorys

Autorská zpráva

Vilová čtvrť v malebném městě u Berounky je přehlídkou jedinečných rodinných domů. Vznikala již na začátku 20. století, proto zde můžeme najít secesní i prvorepublikové vily. Po roce 1989 se místo opět stalo vyhledávanou adresou pro výstavbu reprezentativních rezidenčních staveb, a to i v této čtvrti. Lokalita si tak vytvořila silný charakter, který nedefinuje přímo architektonický styl, ale velkorysost a měřítko staveb. Ty se na svých prudkých parcelách vyjímají nad zařezanou cestou do svahu, lemovanou opěrnými zdmi zahrad. Stejná měla být i vila Sidonius.

Prudký pozemek vily je na severní stinné straně terénní vlny. Patří mezi nejprudší a nejvýše položené. To mu přináší řadu výhod, stejně tak i nevýhod či výzev do zadání. Nejkrásnější výhledy na údolí Berounky lemované kopci Českého krasu a siluetou hlavního města Prahy v pozadí jsou bezesporu největším klenotem. Proto bylo snahou poskytnout tento výhled ve všech obytných místnostech z toho nejlepšího úhlu. Severní svah trpí nedostatkem slunce, které většinu dne dopadá jen na nejvyšší část pozemku. Ta byla ale po strmém svahu velmi těžko přístupná. Otázkou tedy bylo, jak dům postavit co nejvýše a současně jej pohodlně zpřístupnit.

Koncept, který eliminuje nevýhody, využívá výzev a maximalizuje hodnoty pozemku, vyšel z principu visutých domů. Zvítězila forma mostní konstrukce na pilířích. Dům tak připomíná ocelovou lávku, jež na příkrém svahu spočívá v pootočené pozici za nejlepšími severními výhledy a jižním sluncem.

Dům je esencí jedinečného tvůrčího procesu, na kterém se podílel kromě architektů dlouhý tým specialistů z projekce i výroby jednotlivých dílů stavby. Výjimečné postavení zaujímá i majitel domu, který svým zapojením do celého procesu přípravy i výstavby významně ovlivnil celkový výsledek.

Hodnocení poroty

Obec ve Středočeském kraji, kde se vila Sidonius nachází, je známá jako útočiště pražské smetánky a je poseta historickými vilami různých slohů. Uprostřed této směsice architektonických stylů se na vyvýšeném místě objevila nápadná novostavba. Ačkoli má odlišný charakter, doplňuje soubor městských vil a působí jako inženýrský objekt: skleněný a ocelový „kontejner“ rozkročený mezi dvěma betonovými pilíři jako most.

Architekti, kteří úzce spolupracovali se soukromým klientem s velkorysým rozpočtem a otevřeností k experimentování, sdíleli společnou ambici – vytvořit něco mimořádného. Dalo by se říct, že pouze taková kombinace umožňuje dosáhnout architektury, která usiluje o technickou přesnost a zároveň posouvá hranice dokonalosti.

Návrh byl ovlivněn topografií pozemku, slunečním svitem a panoramatickým výhledem na údolí Berounky. Strmý severně orientovaný svah nabízel pouze malou rovinu na vrcholu parcely, která je vystavena jižnímu slunci. Hlavní část vily – „dům – most“ – byla proto umístěna na svahu, čímž se uvolnil rovný terén pro venkovní zahradu a obytný prostor. Jeho panoramatické prosklené stěny rámuji úchvatný výhled přes celé údolí.

Hlavním záměrem návrhu bylo ponechat hlavní ocelovou konstrukci viditelnou. Aby toho architekti dosáhli, vytvořili druhý, tepelně izolovaný box, vložený do primárního ocelového rámu. Tento vnitřní prostor je spojen s vnější konstrukcí – Vierendeelovým příhradovým nosníkem – pomocí pružných spojů. Každý detail, od žárového zinkování po precizní provedení šroubových spojů, byl proveden s mimořádnou pečlivostí.

Vila má jednoduché dispoziční uspořádání: prostornou centrální část lemovanou koupelnami a ložnicemi, z nichž každá nabízí výhled do zahrady díky proskleným stěnám od podlahy až ke stropu. Navzdory velkým skleněným plochám a absenci výrazných vnějších stínících prvků zůstává budova energeticky úsporná. Severní fasáda minimalizuje tepelné zisky, zatímco jižní strana těží z částečného zastínění poskytovaného baldachýnem zahradní zeleně a okolními stromy.

Krajinářský návrh pečlivě integruje dům do okolního prostředí a věnuje zvláštní pozornost i prostoru pod vyvýšenou konstrukcí.

Díky své odvážné, ale zároveň precizně zhmotněné vizi obohacuje nyní vila Sidonius architektonickou krajinu nedaleko Berounky. Navazuje na tradici moderních luxusních domů v tomto městě, které v každé době prezentují nejnovější trendy v oblasti architektury, designu i řemeslného zpracování.

Architect's report

The villa district in the picturesque town near the Berounka River showcases many unique family homes, with roots dating back to the early twentieth century. Art Nouveau and First Republic villas can still be found here, and, since 1989, the area has once again attracted the construction of prestigious new residences. The district's identity is not defined by a single architectural style, but by the generous size and expressive character of its homes. These often arise from steep plots above a road carved into the hillside.

Villa Sidonius was designed in this tradition. Its steep, north-facing plot lies on one of the highest points in the area, offering breathtaking views of the Berounka Valley, the hills of central Bohemia, and the silhouette of Prague in the distance. These views became a central design focus – every room was oriented to capture them as much as possible. The northern slope, however, receives limited sunlight, with direct sun reaching only the uppermost part of the plot. Accessing this elevated area was a major challenge, so the question became how to build the house as high as possible, while also making it easily accessible.

The elevated position brings plenty of sunlight to the generously glazed single-storey cube that houses the living spaces and offers views of the Berounka Valley. The house is accessed through an underground tunnel via the garage, which is located at the bottom of the plot, along with guest accommodation. The adjacent elevator shaft is integrated into the slab-reinforced concrete base of the structure, and its walls also form a pool. Next to the living space with the kitchen and dining area is the southeastern wing containing the children's bedrooms; the opposite side houses the main bedroom with a bathroom and changing room.

Jury's statement

The village in the Central Bohemian Region, where Villa Sidonius is located, once became known as a retreat for Prague's upper class and is dotted with historic villas in various architectural styles.

Amid this mix of architectural styles, a striking new construction has emerged on higher ground. Though different in character, it complements the town's catalogue of villas, presenting itself as an engineering object: a glass-and-steel container extending like a bridge between two concrete supports.

Working closely with a private client with a generous budget and an openness to experimentation, the architects shared a single ambition – to create something extraordinary. One could argue that only such a combination makes it possible to achieve architecture that pursues technical precision while pushing the boundaries of perfection.

The design was guided by topography, sunlight, and panoramic views of the Berounka Valley. The steep, north-facing slope left only a small flat portion at the top of the hill exposed to the southern sun. The villa's main structure – the "bridge house" – was thus placed on the slope, freeing the flat terrain for an outdoor garden and living space. Its panoramic glass walls frame breathtaking views across the valley.

Keeping the main steel structure fully exposed as a visible feature was a key design choice. To achieve this, the architects created a second, thermally insulated structural box nested within the primary steel frame. This inner volume is connected to the outer Vierendeel truss bridge via flexible connectors. Every detail – from hot-dip galvanising to the precision of bolted joints – was executed with exceptional care.

Inside, the layout is straightforward: a generous central space flanked by bathrooms and bedrooms, each extending toward the garden with floor-to-ceiling glazing. Despite its extensive glass surfaces and lack of heavy external shading, the building remains energy efficient. The north-facing façade minimises heat gain, while the south side benefits from the partial shading provided by a garden canopy and surrounding trees.

The landscape design carefully integrates the house with its surroundings, even paying special attention to the space beneath the elevated structure.

With its bold yet rigorous vision, Villa Sidonius enriches the architectural landscape of the town. It continues the town's tradition of contemporary luxury homes that, in every era, showcase the latest achievements in design, engineering, and craftsmanship.

ČESTNÉ

UZNÁNÍ

ČESTNÉ

UZNÁNÍ

HONOURABLE

MENTION

HONOURABLE

MENTION

VOHANČICE – KOMPLEX PROTIĚRÓZNÍCH OPATŘENÍ A KRAJINÁŘSKÝCH ÚPRAV

Zahradní a krajinářská
tvorba

VOHANČICE: ANTI-EROSION AND LANDSCAPING COMPLEX

Dokončené náspy s výsadbou

Pohled směrem k Vohančicím

Obnovené louky

Travnatá cesta s alejí

Cesta pro pěší s výsadbou

Vohančice – Komplex protierozních opatření a krajinářských úprav / Vohančice: Anti-Erosion and Landscaping Complex

Autoři / Architects
Zahradní a krajinářská tvorba / Jana Janíková,
Denisa Hrubanová

Stavebník / Investor
Obec Vohančice

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
Archiv autora a obce Vohančice /
Architects' archive and the town of Vohančice

Realizace získala rovněž Cenu ministerstva
kultury ČR – s. 98. / The realisation also
received the Ministry of Culture Award,
see p. 98.

Situace

Autorská zpráva

Vohančice jsou obec v okrese Brno-venkov v Ji-homoravském kraji, přibližně čtyři kilometry jižně od Tišnova. Žije zde 194 obyvatel. Obec leží ve svažitém, vodní a větrnou erozí kriticky ohroženém terénu. Klimatické podmínky v obci jsou silně narušené, letní teploty dosahují tropických hodnot, hladina podzemní vody se dostala na kritickou hranici. Přívalové deště splachovaly svrchní vrstvy zeminy z polí a zanášely je do obce. Retenční schopnost krajiny byla nulová. Hydrogeologické posouzení potvrdilo, že z hlediska propustnosti horninového prostředí se v území vyskytují materiály slabě propustné. Voda tudíž nezasákne okamžitě, odtéká bez využití z území a způsobuje záplavy.

Projekt krajinářských úprav se skládá z komplexu projektů, které řeší protierozní a krajinné úpravy. Bylo provedeno zatravnění 30 ha původních polí bohatými travinobylinnými směsmi, realizováno postupně 6 terénních valů s retenční schopností a do krajiny vysázeno přes 1000 stromů kolem obnovených polních cest a do komunitních sadů. Celkové náklady na realizaci činí doposud 58 milionů korun.

Základním krajinotvorným prvkem jsou tři protierozní valy, které se táhnou napříč katastrem. Skládají se ze tří zásakových terénních sníženin s propustným podložím, spojených zemním valem s pochozí korunou. Navazující krajina je rozčleněna obnovenými polními cestami s liniovými výsadbami. Výsadby tvoří okrasné i ovocné dřeviny, dotvářející měřítko zemědělské krajiny. Projekt vytváří jedinečné řešení protierozních a retenčních opatření za použití biologických a technických prvků.

Architect's report

Vohančice is a village of 194 inhabitants in the Brno-County District in the South Moravian Region, approximately 4 kilometres south of Tišnov. The village is located in a sloping terrain critically threatened by water and wind erosion. The climatic conditions in the village are extreme – summer temperatures can be in the tropical range – and the groundwater level has reached a critical level. Torrential rains have washed away the upper layers of soil from the fields and carried them into the village. The natural retention capacity of the landscape is non-existent.

The hydrogeological assessment of the permeability of the local rock environment confirmed the presence of materials with low permeability. Water is thus not immediately absorbed, but flows directly downslope and causes flooding. The landscaping project consists of a complex of projects to address anti-erosion and landscaping. Thirty hectares of original fields were grassed over with rich grass-herb mixtures, six terrain embankments with retention capacity were gradually implemented, and over 1,000 trees were planted in the landscape around the restored field roads and in community gardens. The total implementation costs thus far amount to 58 million Czech crowns.

The basic landscape element consists of three anti-erosion embankments stretching across the boundary area of the land. Comprising three special terrain depressions with permeable subsoil, they are connected by an earthen embankment with a walkable ridge. The adjacent landscape is divided by restored field roads with linear plantings. The plantings consist of ornamental and fruit trees, completing the scale of the agricultural landscape. The project creates a unique solution for anti-erosion and retention measures using biological and technical elements.

Hodnocení poroty

Komplex protierozních opatření a krajinářských úprav ve Vohančicích si zaslouží uznání především proto, že se jedná o projekt, v jehož rámci si komunita znovu přisvojila svou vesnici i krajinu – což je ušlechtilý a dojemný čin kolektivního úsilí. Kromě tohoto silného společenského rozměru však tato realizace vyniká také ekologicky uvědomělým přístupem a architektonickou kreativitou: prací s terénem i vodou a organickou souhrou stromů a půdy.

Ve Vohančicích architekti nejen navrhovali výsadbu rostlin nebo tvarovali terén, ale také přepracovali samotnou krajinu jako infrastrukturu. Svahy jsou přetvořeny tak, aby zpomalovaly a usměrňovaly odtok vody, její pohyb ovlivňují také zhotovené mikroterasy, zasakovací plochy i průlehy.

Voda není vnějším doplňkem, ale je vetkána do terénu, zachycována a znovu využívána, filtrována a následně postupně uvolňována. Půda se stává materiálem, který lze tvarovat a rozpouštět, vrstvit pomocí jílu, humusu, kamenů a rostlin, aby se zvýšila její odolnost a regenerační schopnost. Stromy jsou integrální součástí konceptu – ukotvují terénní linie, stabilizují svahy a podílejí se na regulaci vodního režimu i mikroklimatu. Autoři přicházejí s architekturou, která komunikuje s půdou a biologickými prvky.

Návrh pracuje s přírodou v tom nejryzejším smyslu slova. Zásahy nejsou dominantní – respektují geologické podloží, přirozené odtokové poměry i stávající vegetaci. Architektura je nenápadná – valy, terasy, hráze, cesty a modelace terénu se stávají architektonickými prvky. Kompozice vychází z principů krajinářské architektury, přičemž v sobě spojuje přesnost, promyšlenost a konstruktivní sílu architektonického přístupu. Přírodní materiály – hlína, kámen, rostliny, dřevo – jsou využity jako konstrukční i estetické prostředky, jež umožňují citlivou, avšak trvalou transformaci prostředí.

Klíčové je, že do pozadí neustupuje společenský rozměr projektu: stabilizací svahů, řízením eroze a regulací vody je chráněna celá vesnice. Komunita se podílí na znovuzískávání vztahu k půdě a mění tak dříve ohroženou krajinu na produktivní a krásný veřejný prostor. Krajina se tak stává společným občanským statkem, živou infrastrukturou a zakotvenou identitou místních obyvatel. Projekt ve Vohančicích je příkladný tím, že propojuje technickou vytříbenost a ekologickou vnímavost se společenským rozměrem.

Ukazuje, že architektura nemusí být vždy jen o velkých budovách, ale o odhalování skrytého potenciálu půdy, vody, vegetace a lidského života a o jejich propojování do integrovaného systému. Protierozní opatření jsou vzorným příkladem, že záchrana vesnice a obnova krajiny mohou být také odvážným a poetickým činem, při němž je architektura tvořena z prvků samotné přírody.

Jury's statement

The Vohančice: Anti-Erosion and Landscaping Complex deserves recognition because, most importantly, it is a project in which a community has reclaimed both its village and its landscape – an act of collective agency that is noble and moving. Beyond this powerful social dimension, however, the design distinguishes itself with deep ecological intelligence and architectural creativity: terraforming, hydrological choreography, soil architecture, and an organic interplay of trees and terrain.

In Vohančice, the designers did not merely plant or sculpt the land; they reworked the land itself as infrastructure. Slopes are reshaped to slow and direct runoff; micro-terraces, infiltration pools, swales, and bunds act as modulators of water flow. Water is not an external add-on but is woven into the terrain, captured, reused, filtered, and gently released. The soil becomes a material to be shaped and dissolved, layered with clay, humus, stone, and plants to build resilience and regenerative capacity. Trees are integral; they anchor contours, stabilise slopes, and mediate water and microclimate. In short, the project performs architecture with soil and biology.

This is design with nature in its most literal sense. The interventions do not dominate; instead, they converse with underlying bedrock, natural drainage patterns, and existing vegetation. The architecture is subtle: bunds, terraces, embankments, paths, and soil forms become architectural elements. The composition reads as “landscape architecture,” yet it carries the precision, intentionality, and constructive force of architecture. Natural materials – earth, rock, plants, wood – are used as structural and aesthetic agents, enabling a gentle but enduring transformation.

Crucially, the communal dimension is never secondary: by stabilising slopes, managing erosion, and regulating water, the entire village is safeguarded. The community participates in the reclaiming of its land, turning what was threatened terrain into a productive and beautiful shared landscape. The landscape becomes a shared civic asset, a living infrastructure, and a grounded identity for the people.

Vohančice is exemplary because it marries technical sophistication and ecological literacy with communal purpose. It shows that architecture need not be about heroic objects, but about revealing latent potentials in soil, water, vegetation, and human life, and knitting them into an integrated system. It stands as a powerful model: that saving a village and restoring a landscape can also be a bold, poetic act of making architecture out of nature's elements.

CENA

ALENY

ŠRÁMKOVÉ

ALENA

ŠRÁMKOVÁ

AWARD

REKONSTRUKCE BÝVALÉHO
NÁDRAŽNÍHO SKLADU
V ŘEVNÍČÍCH – KOMUNITNÍ
CENTRUM SKLAD_13

Sodomka* Sodomková
Architekti

RAILWAY STATION
WAREHOUSE RECONSTRUCTION
IN ŘEVNÍČECH – COMMUNITY
CENTER SKLAD_13

Vstupní terasa s kontejnerem WC

Pohled od trati a z vlaku

Kontejner s půjčovnou knih a skladem

Rekonstrukce bývalého nádražního skladu
v Řevnicích – Komunitní centrum Sklad_13 /
Railway station warehouse reconstruction in
Řevnice – Community Center Sklad_13

Autor / Architect
Sodomka*Sodomková Architekti /
Šárka Sodomková

Spolupráce / Cooperation
Petra Bilíková, Elizabeth Hayward

Stavebník / Investor
Město Řevnice

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
BoysPlayNice

Realizace získala rovněž ocenění Finalista
– s. 54. / The realisation was also named
a Finalist, see p. 54.

Hodnocení poroty

Letos se poprvé udílí Cena Aleny Šrámkové, která byla založena s cílem zdůraznit a podpořit roli žen v současné architektuře. Cena je pojmenovaná podle „první dámy české architektury“, jedné z nejuznávanějších českých architektek 20. století, profesorky Aleny Šrámkové. Cena slouží nejen jako ocenění konkrétních děl, ale také jako symbolické gesto, které má napravit historickou nerovnováhu v hodnocení přínosu žen v architektuře.

V průběhu dějin byly ženy architektky často odsouvány do pozadí a jejich práce byla zastíněna mužskými protějšky. Mnoho známých architektů mělo manželky, partnerky nebo spolupracovnice, které významně přispívaly k navrhování a realizaci projektů, ale tyto ženy byly uznávány a představovány spíše zřídka. Ve většině evropských zemí podíl žen studujících nebo praktikujících architekturu zůstával až do 20. století zanedbatelný.

Dnes se situace mění. Ženy nyní tvoří většinu studujících na mnoha architektonických školách a tato demografická změna se postupně odráží i v profesním uznání. Například téměř polovina projektů nominovaných na Českou cenu za architekturu 2025 byla vytvořena nebo spoluvytvořena architektkami. Navzdory tomuto pokroku však stále existují významné překážky. Ženy jsou i dnes nedostatečně zastoupeny ve vedoucích pozicích ve větších architektonických kancelářích a výzva spočívající v nalezení rovnováhy mezi profesní kariérou a rodinnými povinnostmi na ně často vytváří další tlak. Tyto skutečnosti vyžadují přehodnocení toho, jak tato profese podporuje a oceňuje ženy, a podněcují k širší reflexi kariérních drah a struktur, které je formují.

První realizací, která získává Cenu Aleny Šrámkové, je projekt Komunitního centra Sklad_13 v Řevnicích od ateliéru Sodomka*Sodomková Architekti. Volba měla dvojí význam: nejenže hlavním architektem projektu byla žena, ale další žena také zastupovala obec Řevnice, projekt vedla a umožnila jeho realizaci. Tato cena tak zdůrazňuje, že spolupráce mezi profesionálkami – jak v oblasti navrhování, tak v oblasti rozhodování – může být významným přínosem pro kulturu a architekturu.

Samotný projekt proměnil zchátralý železniční sklad z 19. století v Řevnicích na pulzující kulturní centrum. Budova, kterou město zakoupilo v roce 2010, vyžadovala rozsáhlé úpravy, aby mohla sloužit k pořádání veřejných akcí. Namísto kompromisů v skromném interiéru architekti chytře přidali servisní prostory, jako jsou toalety, kanceláře a malá knihovna, umístěné do upravených přepravních kontejnerů rozmístěných po celém pozemku. Tato strategie zachovala charakter původního skladu a zároveň vzdala hold jeho historické funkci jako uzlu pro přepravu zboží. Výsledkem je dílo, které dává do souladu památkovou ochranu s moderními potřebami, nabízí městu nový kulturní prostor a zároveň zachovává jeho autentickou atmosféru.

Porota současně vyjádřila naději, že brzy již nebude nutné tuto kategorii jako nástroj pro zviditelnění přínosu žen používat, protože architektky se již nyní stávají významnými osobnostmi v rostoucím počtu oceněných realizovaných staveb.

Autorská zpráva

Nádražní sklad z 19. století přestal být pro dráhu užitečný a ve zchátralém stavu ho v roce 2010 i s okolními pozemky prodala městu Řevnice. Dřevák tak dostal druhou šanci a nové, tentokrát kulturní využití. Zázemí bylo umístěno převážně vedle původní budovy, a to ve formě repasovaných lodních kontejnerů, odkazujících k novodobým způsobům dopravy zboží. Tak se zachovala a nově interpretovala atmosféra dopravního uzlu, kterým železniční překladiště kdysi bylo. Dřevák stojí podél první koleje, po delších stranách má dřevěné nákladové rampy, z čela má masivní kamennou rampu, kterou se pro odvoz vlakem překládaly objemnější komodity. Jedná se o jednoduchou jednotraktovou typovou dřevostavbu zastřešenou sedlovou střechou s výraznými přesahy. Cílem rekonstrukce bylo zachovat charakter původní stavby včetně jejího velkorysého vnitřního prostoru. Některé části stoletého objektu musely být při rekonstrukci rozebrány a jednotlivé dřevěné i kamenné prvky byly repasovány nebo doplněny. Původní architektura je obohacena několika snadno identifikovatelnými zásahy. Nový vstup byl vytvořen vložением repasovaného lodního kontejneru. Další tři kontejnery slouží jako zázemí kulturního sálu. Srozumitelně vyjadřují, co je původní a co nové. Jejich zateplená obálka z ocelového trapézového plechu je v kontrastu k původnímu prkennému Dřeváku, materiálově ale navazuje na železné vagóny, které každou chvíli projíždějí kolem. Každý z kontejnerů má svoji výraznou barevnost, která se opakuje i v jeho interiéru. Podélná i čelní rampa byly směrem do ulice doplněny o průběžný sedací/přístupový stupeň. To stavbu významně propojilo s živým veřejným prostorem dopravního uzlu. Sklad_13 je nyní novým centrem místní kultury a komunity.

Jury's statement

This year marks the first edition of the Alena Šrámková Award, established to highlight and promote the role of women in contemporary architecture. Named after one of the most respected Czech architects of the twentieth century, the prize not only recognises specific projects, but also serves as a symbolic gesture to address the historical imbalance in how women's contributions to architecture have been valued.

Throughout history, women architects have often been relegated to the background, their work overshadowed by their male counterparts. Many well-known male architects had wives, partners, or collaborators who contributed significantly to design and execution, yet these women were rarely acknowledged. Across much of Europe, the percentage of women studying or practicing architecture remained negligible well into the twentieth century.

Today, the situation is changing. Women now make up the majority of students in many schools of architecture, and this demographic shift is gradually being reflected in professional recognition. For example, nearly half of the projects nominated for the 2025 Czech Architecture Award were authored or co-authored by women architects. Still, significant barriers remain despite this progress. Women are still underrepresented in leadership positions within larger architectural offices, and the challenge of balancing professional careers with family responsibilities often places additional pressure on them. These realities call for a rethinking of how the profession supports and values women, encouraging a broader reflection on career trajectories and the structures that shape them.

The inaugural prize was awarded to Sodomka*Sodomková Architekti for their project Community Center Sklad_13. The choice carried a double significance: not only was the project's lead architect a woman, but the city representative who led and enabled the implementation of the project was also a woman. The award thus highlights how collaboration between female professionals, in both design and decision-making, can generate meaningful cultural and architectural contributions.

The project itself transformed a deteriorated nineteenth-century railway warehouse in Řevnice into a vibrant cultural center. Purchased by the town in 2010, the building required substantial adaptation to house public events. Instead of compromising the modest interior, the architects cleverly added service areas, such as restrooms, offices, and a small library, in repurposed shipping containers arranged around the site. This strategy both preserved the character of the original warehouse and paid homage to its historic function as a hub for goods transportation. The result is a project that balances heritage conservation with contemporary needs, offering the town a new cultural space while retaining its authentic atmosphere.

At the same time, the jury expresses the hope that soon such a category will no longer be necessary as a tool to make women's contributions visible, since women architects are already emerging as essential figures in an increasing number of award-winning projects.

Architect's report

This nineteenth century railway station warehouse had long stopped being used by the railways and, in a much-deteriorated state, was sold to the town of Řevnice in 2010. The intention was to use this space for cultural events, which required the provision of a range of additional facilities. Due to limited interior space, these were placed outside the building in the form of reused shipping containers – themselves linked to the shipping of goods. In this way, the atmosphere of the old warehouse and shipping hub has been kept and simultaneously interpreted in a new way.

The Dřevák stands adjacent to the tracks, with wooden ramps at the sides and a monolithic stone slope from the front. The simple building is archetypal, a single-section wooden structure topped with a gabled roof and prominent overhangs. The aim of the reconstruction was to preserve the character of the original building, including a generous indoor space. A few easily identifiable interventions have enriched the original architecture. Inserting one of the refurbished shipping containers at the front, for example, created a new entrance.

Containers have been used in three other exterior placements for the accompanying facilities. While the corrugated metal exterior of the containers is in stark contrast to the original wooden warehouse, the material corresponds to the cargo train cars that frequently pass by, thus connecting and distinguishing the original from the new. The containers have been insulated for year-round use and each has its own distinct colour scheme. The ramps running lengthways and at the front of the building have been enhanced by a continuous bench/step. The location of the building is highly advantageous – next to the train station. Its outdoor area has also become a popular place for people to spend time outside of organised cultural events. e.g. when awaiting the arrival of trains or after hikes in the Brdy Hills.

CENA

VEŘEJNOSTI

CENA

VEŘEJNOSTI

PUBLIC

AWARD

PUBLIC

AWARD

DĚTSKÝ HOSPICE DŮM PRO JULII, BRNO

ČTYŘSTĚN ARCHITEKTI

CHILDREN'S HOSPICE HOUSE FOR JULIA, BRNO

Nadhléd

Atrium s jezírčkem

Jižní prosklení

Pohled do vnitřního atria

Vstupní prostor s betonovým schodištěm

Dětský hospic Dům pro Julii / Children's Hospice House for Julia

Autoři / Architects
ČTYRSTĚN architekti / Tomáš Págo, Milan Joja,
Karel Kubza, Marek Holán – krajinářská
architektura / landscape architecture

Spolupráce / Cooperation
Roman Koplík, Martina Fojtíková, Nikola
Korábová, Tereza Minářová, Monika Mozolová

Stavebník / Investor
Dům pro Julii z.ú. a Statutární město Brno /
The Statutory City of Brno

Realizace / Completion
2024

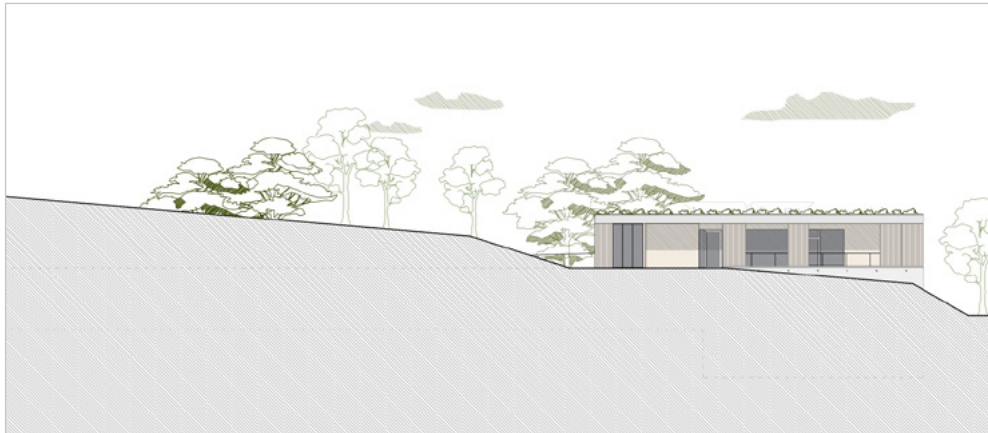
Foto / Photos
Alex shoots buildings

Realizace obdržela rovněž Hlavní cenu ČCA –
s. 26 a Cenu Předsedy Senátu Parlamentu ČR
Miloše Vystrčila – s. 100 / The realisation also
received the Main Award of the CAA – see p. 26
and The President of the Senate of the Czech
Republic Award presented by Miloš Vystrčil
– see p. 100.

Severovýchodní pohled

Severozápadní pohled

Autorská zpráva

První dětský hospic v České republice. S paliativní a odlehčovací péčí, rehabilitacemi, terapií a komplexní podporou pro rodiny v těžké životní situaci. Je to útočiště, místo pro prožití těch nejtěžších chvil i nalezení klidu a vyrovnání se s osudem. Prostor pro úlevu, vzájemnou podporu i samotu, když ji nejvíc potřebujete. Taky místo pro chvíle normálního žití a radostného setkávání. Místo, které tu nebylo, a přitom je potřeba jako sůl.

Děti kvůli svému zdravotnímu stavu mnohdy přichází o možnost prožít svůj den v přírodě nebo někde jinde než mezi stěnami svého domova. Chceme jim tuto možnost nabídnout. Možnost komplexní péče pro děti, hry, radost a zážitky jako koupele ve vyhříváném vnitřním bazénu, smyslové herně a výhledy do rozkvetlých záhonů parku. Večer pozorování noční oblohy z venkovních teras. Pro rodiče a sourozence je to i čas oddechu od velice náročného života, kdy zažijí chvílky pro sebe a odpočinou si s vědomím, že je o jejich děti dobře postaráno.

Stavba díky své orientaci a vnitřnímu atriu vytváří soukromí a harmonickou atmosféru. Prosklené plochy otevírají dům do krajiny s přímým kontaktem s přírodou, nabízí široké výhledy do okolí a propouští přirozené světlo a slunce do vnitřních prostor. Protože slunce léčí. Místnosti a dětské pokoje jsou přes vlastní kryté terasy orientovány dovnitř do velkého zeleného atria s květinovými záhony, původními vzrostlými borovicemi a duby a jezírkem. Tvoří tak vlastní, uzavřený a bezpečný svět.

Dům je citlivě zasazen do okolního terénu a využívá jeho svažitost. Velká část hlavního patra je tak umístěna pod zemí a její vegetační střecha volně navazuje na okolní terén. Zároveň akumuluje dešťovou vodu a zpomaluje její odtok. Přebytky jsou sbírány do podzemní nádrže a jsou použity na doplňování jezírka a zálivku.

Architect's report

The first children's hospice in the Czech Republic, the centre provides palliative and respite care, rehabilitation, therapy, and comprehensive support for families in challenging circumstances. It is a refuge, a place to cope with the toughest moments, a sanctuary where one can find peace and acceptance. It is also a space for relief, mutual support, and solitude when it is most needed. It is also there for life's ordinary moments and joyful celebrations. This is a centre that did not previously exist, but is very much needed.

Due to their medical conditions, children often lose the opportunity to spend time outdoors or anywhere outside the four walls of their home. The hospice offers them this opportunity, providing comprehensive care, play, joy, and experiences such as warm baths in an indoor heated pool, sensory playrooms, and views of flowers in the park. In the evening, they can watch the night sky from outdoor terraces. For parents and siblings, it is also somewhere to gain respite from their demanding daily lives. A chance to take a moment for themselves and relax, knowing that their children are in good hands. The building's overall design and inner atrium create a sense of privacy and a harmonious atmosphere. Floor-to-ceiling windows open the house to the surrounding landscape, providing direct contact with nature through views of the surroundings, and allowing natural light and sunshine to fill the interior – because sunlight heals. The meeting rooms and children's bedrooms face inward towards a large green atrium with flower beds, mature pines and oaks, and a pond, creating a safe world of its own.

The building is integrated into the surrounding terrain, utilising its natural slope. A significant portion of the main floor is set underground, with a green roof that blends with the landscape.

Odůvodnění

Projekt Dům pro Julii se stal vítězem vůbec první Ceny veřejnosti České ceny za architekturu. V hlasování, které probíhalo od 19. června do 31. října 2025 na webu České ceny za architekturu, získal nejvyšší počet hlasů ze všech nominovaných realizací. Dům pro Julii představuje mimořádně citlivou architekturu, která spojuje profesionalitu, empatii a odvahu pojmenovat téma, jež bývá často vytlačováno z veřejného prostoru. Ocenění, udělené na základě nezávislého názoru odborné i laické veřejnosti, je výrazem uznání nejen architektonické kvality, ale především lidského a společenského rozměru projektu. Cena dokládá, že je veřejnost schopna tyto hodnoty rozpoznat.

Rationale

The project House for Julia has become the winner of the very first Public Award in the history of the Czech Architecture Award. In an online poll held from 19 June to 31 October 2025, it received the highest number of votes among all nominated projects. House for Julia represents an exceptionally sensitive architectural achievement that combines professionalism, empathy, and the courage to address a theme often overlooked in public discourse. The award affirms that architecture can be a means of expressing solidarity, dignity, and care — and that the public can recognise and celebrate these values.

CENY

PARTNERŮ

CENY

PARTNERŮ

PARTNER

AWARDS

PARTNER

AWARDS

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

PŘEDPROSTOR LESNÍHO HŘBITOVA V SRBSKU

MED

ARKITEKT

FOREST CEMETERY ENTRANCE
IN SRBSKO

Nadhléd

Vstupní předprostor

Situace

Pohled ke vstupu

CENA MINISTERSTVA PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
ČR ZA PROSAZOVÁNÍ KVALITNÍ VÝSTAVBY
PROSTŘEDNICTVÍM ARCHITEKTONICKÝCH SOUTĚŽÍ

THE MINISTRY OF REGIONAL DEVELOPMENT AWARD
FOR THE PROMOTION OF QUALITY CONSTRUCTION
THROUGH ARCHITECTURAL COMPETITIONS

Předprostor lesního hřbitova
v Srbsku / Forest Cemetery Entrance in Srbsko

Autoři / Architects
MED ARKITEKT / Johana Šimčíková, Jakub Med

Stavebník / Investor
Obec Srbsko

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
Jakub Med

Odůvodnění

Ministerstvo pro místní rozvoj oceňuje přístup obce Srbsko, která se rozhodla formou architektonické soutěže zpracovat ucelenou koncepci rozvoje veřejných prostranství. Ta vyústila ve vytvoření architektonického manuálu obce, jenž sjednocuje jednotlivé prostory. Stanovená koncepce je postupně naplňována prostřednictvím jednotlivých intervencí, včetně realizace úprav předprostoru lesního hřbitova. Řešení vstupního prostoru propojuje hřbitov s okolní krajinou, přirozeně navazuje na okolní les a zároveň dodává místu důstojnost a jasný geometrický řád odkazující na vnitřní uspořádání hřbitova. Celkový dojem umocňuje precizní řemeslné zpracování litinové mříže, která nahradila původní neprůhlednou dřevěnou bránu.

Rationale

The Ministry of Regional Development appreciates the approach taken by the town of Srbsko, which decided to address a comprehensive development of public space through an architectural competition. This resulted in the creation of an architectural manual for the town, which unifies individual spaces. The established concept unfolds gradually, through individual interventions, including adjustments to the entrance of the forest cemetery. The design of the entrance links the cemetery to the surrounding landscape, as a natural continuation of the adjacent forest, and, at the same time, adds a dignified space and a clear, geometric order that references the cemetery's internal layout. The overall impression is enhanced by the precisely crafted cast-iron gate that has replaced the original opaque wooden gate.

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

REZIDENCE U PERGAMENKY
– BYDLENÍ JANKOVCOVA –
KONVERZE SKLADOVÉHO AREÁLU
BÝVALÉ FERONY, PRAHA

A69 – architekti s. r. o.

RESIDENCE U PERGAMENKY
– JANKOVCOVA HOUSING –
CONVERSION OF THE FORMER
FERONA WAREHOUSE, PRAGUE

Pohled z ulice Argentinská

CENA MINISTERSTVA PRŮMYSLU A OBCHODU
ZA CITLIVOU KONVERZI

THE MINISTRY FOR INDUSTRY AND TRADE AWARD
FOR EXEMPLARY CONVERSION

Rezidence U Pergamenky – Bydlení Jankovcova –
konverze skladového areálu bývalé Ferony,
Praha / Residence U Pergamenky – Jankovcova
Housing – Conversion of the Former Feronia
Warehouse, Prague

Autoři / Architects
Boris Redčenko, Prokop Tomášek, Jaroslav Wertig

Spolupráce / Cooperation
Jitka Macáková, Tomáš Koňářík, Jan Rosický

Stavebník / Investor
FINEP CZ a. s.

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
Ester Havlová

Celkový pohled na rezidenci

Odůvodnění

Projekt Rezidence U Pergamenky je příkladem výjimečné a citlivé konverze industriálního dědictví, která ukazuje, jak lze skloubit respekt k historii s potřebami současného městského bydlení. Namísto radikální asanace využívá návrh původní konstrukční prvky a prostorovou logiku bývalého areálu Ferony, čímž zachovává jeho charakter a atmosféru – tzv. genius loci. Tato přeměna skladového areálu na obytný blok představuje udržitelný a inovativní přístup k rozvoji města, který efektivně pracuje s existujícími strukturami, podporuje komunitní život a rozvíjí městské prostředí bez zbytečného plýtvání zdroji. Stavba navazuje na tradici pražské urbanistické evoluce a zároveň město obohacuje o novou kvalitu a inspirativní příklad proměny brownfieldu, což představuje cestu, kterou Ministerstvo průmyslu a obchodu svými aktivitami trvale podporuje.

Rationale

The Residence U Pergamenky project is an example of an outstanding and sensitive conversion of an industrial heritage site, demonstrating how respect for history can be combined with the demands of contemporary urban housing. Avoiding radical redevelopment, the design uses elements of the original construction and the spatial logic of the former Feronia complex, thus preserving its character and atmosphere, i.e., its genius loci. This transformation of a warehouse complex into a residential block represents a sustainable and innovative approach to urban development that works effectively with existing structures, supports community life, and develops the urban environment without unnecessary waste of resources. The building continues the tradition of Prague's urban evolution while enriching the city with a new quality and offering an inspiring example of brownfield transformation – an approach that the Ministry of Industry and Trade has long supported through its activities.

Půdorys typického podlaží

V areálu rezidence

VOHANČICE – KOMPLEX PROTIEROZNÍCH OPATŘENÍ A KRAJINÁŘSKÝCH ÚPRAV

Zahradní a krajinářská tvorba

Louky nad Vohančicemi

VOHANČICE: ANTI-EROSION AND LANDSCAPING COMPLEX

Obnovená poľní cesta

Situace vegetačních úprav valů

Tisící zasazený strom

CENA MINISTERSTVA KULTURY ČR ZA ZKVALITNĚNÍ
VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

THE MINISTRY OF CULTURE AWARD FOR IMPROVING
THE QUALITY OF PUBLIC SPACE

Vohančice – Komplex protierozních opatření
a krajinářských úprav / Vohančice: Anti-Erosion
and Landscaping Complex

Autoři / Architects
Zahradní a krajinářská tvorba / Jana Janíková,
Denisa Hrubanová

Stavebník / Investor
Obec Vohančice

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
Archiv autora a obce Vohančice

Realizace získala rovněž Čestné uznání
– s. 72 / The realisation also received
an Honourable Mention, see p. 72.

Odůvodnění

Pod pojmem veřejná prostranství si obvykle představíme ulice, náměstí, parky, chodníky, hřiště či městskou zeleň. Málokdy se pozastavíme nad tím, že cenná veřejná prostranství se nacházejí také mimo hranice měst. Komplex protierozních opatření a krajinářských úprav ve Vohančicích je zdařilou připomínkou toho, že zkvalitnění veřejného prostoru neznámá pouze krásná města s pečlivě udržovanou městskou zelení či designově dokonalá řešení. Skutečná kvalita spočívá také v trvalé a udržitelné péči o krajinu – v posilování její schopnosti zadržovat vodu a bránit erozi, v podpoře biodiverzity a ve snaze navracet do ní aleje, remízy, biotopy a další krajinotvorné prvky. Krajina totiž neslouží pouze člověku, ale je prostorem pro všechny životy. Věříme, že ocenění může motivovat k podobným úpravám krajiny na místech, kde je to potřeba.

Rationale

The term public space usually calls to mind streets, squares, parks, pavements, playing fields, and urban green spaces. We rarely pause to consider that valuable public space can be found beyond city limits. The Anti-Erosion and Landscaping Complex in Vohančice is a good reminder that improvement of public spaces does not only mean beautiful cities with carefully maintained green spaces or perfectly designed solutions.

True quality also lies in lasting and sustainable care for the landscape – in strengthening its ability to retain water and resist erosion, in supporting biodiversity, and in efforts to reintroduce tree-lined avenues, hedgerows, biotopes, and other landscape-forming elements. After all, the landscape is not just for humans; it is a space for all living things.

We believe that this award can serve as a motivation for similar interventions in the landscape where they are needed.

ČTYŘSTĚN

architekti

DĚTSKÝ HOSPIC DŮM PRO JULII

CHILDREN'S HOSPICE HOUSE
FOR JULIA

Pohled na jezírko

Malé atrium

Pokoj rodičů

Jihozápadní pohled

CENA PŘEDSEDY SENÁTU PARLAMENTU ČR
MILOŠE VYSTRČILA

THE PRESIDENT OF THE SENATE OF THE CZECH
REPUBLIC AWARD PRESENTED BY MILOŠ VYSTRČIL

Dětský hospic Dům pro Julii / Children's Hospice
House for Julia

Autoři / Architects
ČTYŘSTĚN architekti / Tomáš Págo, Milan Joja,
Karel Kubza, Marek Holán – krajinářská
architektura

Spolupráce / Cooperation
Roman Koplík, Martina Fojtíková, Nikola
Korábová, Tereza Minářová, Monika Mozolová

Stavebník / Investor
Dům pro Julii z.ú. a Statutární město Brno

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
Alex shoots buildings

Realizace obdržela rovněž Hlavní cenu ČCA
– s. 26 a Cenu veřejnosti – s. 86. /
The realisation also received the Main Award
of the CAA – see p. 26 and Public Award
– see p. 86.

Odůvodnění

K oblasti paliativní a hospicové péče mám osobně velmi blízko. Z vlastní zkušenost vím, jak velmi záleží na tom, v jakém prostoru se odehrává. Architektura Domu pro Julii vytváří výjimečné prostředí pro zajištění péče o děti s vážným onemocněním a poskytuje tak možnost jejich rodičům alespoň na chvíli se o péči o své děti podělit. Dům pro Julii není sterilním nemocničním zařízením, ale i díky své architektuře je unikátním prostorem důstojnosti, souznění s přírodou a sdílení láskyplných okamžiků. Ocenění si tedy rozhodně zaslouží.

Rationale

The field of palliative and hospice care is close to my heart. From my own experience, I know just how much depends on the kind of space in which it plays out. The architecture of House for Julia creates a remarkable environment for caring for children with serious illness, thus allowing their parents to share their caregiving duties, at least for a little while. House for Julia is not a sterile hospital facility, but, thanks to its architecture, a unique, dignified space to experience harmony with nature and share loving moments. This award is well-deserved.

Chrama

KAPLE PANNY MARIE
NA PÍSKÁCH, ČEČELICE

ROADSIDE SHRINE TO THE
VIRGIN MARY NA PÍSKÁCH,
ČEČELICE

Pohled ze severu

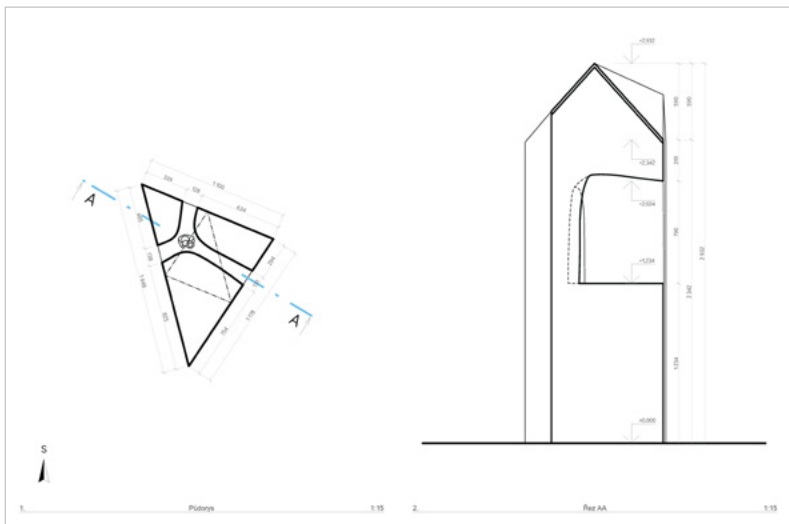

Socha Panny Marie

Kaplička z dálky

Půdorys a řez

CENA AGENTURY OCHRANY PŘÍRODY A KRAJINY
ZA UCHOVÁNÍ PAMĚTI KRAJINY

THE NATURE CONSERVATION AGENCY AWARD FOR
PRESERVING THE MEMORY OF THE LANDSCAPE

Kaple Panny Marie Na Pískách, Čečelice /
Roadside Shrine to the Virgin Mary Na Pískách,
Čečelice

Autoři / Architects
Chrama / Martin Junek, Adam Cigler

Spolupráce / Cooperation
Lucia Chotěborová

Stavebník / Investor
Obec Čečelice

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
Tomáš Slavík

Odůvodnění

AOPK ČR oceňuje zejména záměr uchování paměti krajiny v podobě obnovení kaple v jednoduchém, ale současném pojetí u křížení tří cest na okraji vsi v zemědělské krajině. Netradiční konstrukční řešení s důrazem na detail kombinuje moderní prvky architektury s tradičními motivy sakrální architektury, hmotové řešení reaguje na uspořádání cestní sítě. Kaple svým vzhledem a umístěním v krajině láká návštěvníky k zastavení a přispívá k uchování paměti konkrétního místa. Umístěním sošky Panny Marie uvnitř kaple jsou kolemjdoucí nuceni přistoupit blíže a nahlédnout do nitra kaple, aby mohli sošku spatřit. AOPK ČR oceňuje také obnovení drobné památky jako náhrady za původní kapli zbořenou za totalitního režimu v 60. letech 20. století.

Rationale

The Nature Conservation Agency of the Czech Republic (NCA CR) particularly appreciates the intention to conserve the memory of the landscape by restoring the chapel in a simple, but contemporary approach at the intersection of three roads on the edge of a village in an agricultural landscape. The untraditional design of the construction emphasises detail, combining modern architectural elements with traditional motifs from sacred architecture, while the massing responds to the layout of the road network. With its appearance and positioning in the landscape, the chapel entices visitors to stop and participate in preserving the memory of this specific place. The location of the statuette of the Virgin Mary inside the chapel forces passersby to come closer and peer into the depths of the chapel to catch a glimpse of it. The NCA CR also appreciates the restoration of this small memorial as a replacement for the original chapel torn down by the totalitarian regime of the 1960s.

CENTRAL
GROUP

VICTORIA PALACE, PRAHA

JAKUB

CIGLER

ARCHITEKTI

VICTORIA PALACE, PRAGUE

Jihovýchodní nároží

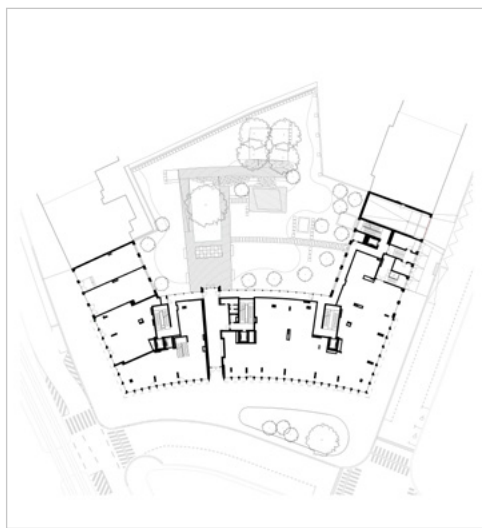
Pohled z Vítězného náměstí

Letecký pohled

Situace

Půdorys typického podlaží

CENA SPOLEČNOSTI CENTRAL GROUP ZA INOVATIVNÍ
PŘÍSTUP K ŘEŠENÍ NOVÉHO BYDLENÍ

THE CENTRAL GROUP AWARD FOR AN INNOVATIVE
APPROACH TO DESIGNING NEW HOUSING

Victoria Palace, Praha

Autoři / Architects
JAKUB CIGLER ARCHITEKTI / Jakub Cigler

Spolupráce / Cooperation
Vladimír Vacek, Michal Nácovský, Ondřej
Hrozinka, Anna Salingerová, Tomáš Kučera

Stavebník / Investor
KAPRAIN DEVELOPMENT, s. r. o.,
Penta Real Estate, s. r. o.

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
BoysPlayNice

Odůvodnění

Projekt Victoria Palace představuje inovativní a zároveň kontextuálně citlivý přístup k řešení nového městského bydlení, který v sobě spojuje soudobé nároky na kvalitu života s respektem k lokalitě Vítězného náměstí i historickému prostředí Prahy 6, čímž vytváří inspirativní model pro kultivovanou dostavbu městských bloků.

Rationale

The Victoria Palace project represents an innovative and sensitively contextualised approach to designing new urban housing. It combines contemporary requirements for a high quality of life with respect for the location of Vítězné náměstí (Victory Square) and the historical environment of Prague 6, and serves as an inspiring model for the refined completion of the urban fabric.

VELUX®

TERRA

FLORIDA,

atelier

jasné

LESNÍ

ŠKOLKA

PARUKÁŘKA, PRAHA

**PARUKÁŘKA NATURE
KINDERGARTEN, PRAGUE**

Jídelna v pavilonu 01

Hlavní vstup do lesní školky

Celkový pohled od západu

Situace

CENA SPOLEČNOSTI VELUX ZA PRÁCI S DENNÍM SVĚTLEM

THE VELUX AWARD FOR WORK WITH NATURAL LIGHT

Lesní školka Parukářka, Praha / Parukářka Nature Kindergarten, Prague

Autoři / Architects
TERRA FLORIDA, ateliér jasné /
Zuzana Štemberová, Jana Šaňáková

Spolupráce / Cooperation
Hana Urbanová, Lucie Vogelová

Stavebník / Investor
MČ Praha 3

Realizace / Completion
2024

Foto / Photos
Martin Mická

Odůvodnění

Lesní školka Parukářka představuje příklad promyšlené architektury, která spojuje udržitelnost, komunitní rozměr a respekt k prostředí. V jednoduché formě dokazuje, že kvalitní prostor pro výchovu a vzdělávání nemusí být velký, ale promyšlený s ohledem na přírodní procesy, světlo, vzduch i lidské měřítko. Architektky zde vytvořily prostředí, které je v dokonalém souladu s principy lesních mateřských škol: otevřené, zdravé a přirozeně propojené s okolní krajinou. Dřevěné pavilony s možností širokého otevření do exteriéru, přirozené větrání, práce s denním světlem a sezónní proměnlivost vytvářejí zdravé mikroklima a autentickou zkušenost s přírodou. Tento projekt společnost Velux vnímá jako inspirativní ukázkou toho, že udržitelné a zdravé prostředí pro děti vzniká tehdy, když architektura nechává vyniknout přírodní světlo a čerstvý vzduch – základní prvky, které utvářejí kvalitu života i vztah k přírodě už od dětství.

Rationale

Parukářka Nature Kindergarten represents an excellent example of sensitive architecture, combining sustainability, a community dimension, and respect for the environment. Using a simple form, it demonstrates that a quality space for training and education doesn't have to be large, merely considered with a view to natural processes, light, air, and the human dimension. Here, the architects have created an environment in excellent harmony with the principles of forest kindergartens: open, healthy, and naturally connected to the surrounding landscape. Wooden pavilions offering access to the exterior, natural ventilation, use of daylight, and seasonal variability create a healthy microclimate and an authentic experience of nature.

Velux regards this project as an inspirational example that shows a sustainable and healthy environment for children can be created when the architecture allows natural light and fresh air – the elements that shape our quality of life and relationship to nature from childhood – to come to the fore.

REKONSTRUKCE VODÁRENSKÉHO AREÁLU BÝVALÝCH MĚSTSKÝCH VODOJEMŮ, ŽLUTÝ KOPEC V BRNĚ

David Prudík architekti

RECONSTRUCTION
OF THE WATERWORKS COMPLEX
OF THE FORMER MUNICIPAL WATER
RESERVOIRS, ŽLUTÝ KOPEC, BRNO

Vodojem 03 – severní komora

Vodojem 02 – vstup

Domek hlídače – vstupní hala

Situace

CENA SPOLEČNOSTI VEKRA ZA NADČASOVÉ ŘEŠENÍ
S DŮRAZEM NA SKLOUBENÍ ESTETICKÉ A UŽITNÉ
HODNOTY

THE VEKRA AWARD FOR A TIMELESS SOLUTION
COMBINING AESTHETICS AND FUNCTIONALITY

Rekonstrukce vodárenského areálu bývalých
městských vodojemů, Žlutý kopec v Brně /
Reconstruction of the Waterworks Complex
of the Former Municipal Water Reservoirs,
Žlutý Kopec, Brno

Autoři / Architects
David Prudík architekti / David Prudík

Spolupráce / Cooperation
Terezie Havlíková, Romana Štrynclová,
Tomáš Jiránek

Stavebník / Investor
Statutární město Brno

Realizace / Completion
2023

Foto / Photos
Tomáš Pícka

Odůvodnění

Rekonstrukce kulturní památky areálu tří bývalých městských vodojemů na Žlutém kopci v Brně je výjimečným příkladem citlivé obnovy technického dědictví, která spojuje funkční přesnost s nadčasovou estetickou kvalitou. Projekt ukazuje, že i ryze technická infrastruktura může být povýšena na architektonické dílo.

Autoři s mimořádným citem pro měřítko, materiál, detaily i atmosféru prostoru dokázali propojit nové prvky v podobě schodišť, vstupních částí i přístavby technického zázemí s původními cihlovými a betonovými hmotami tak, aby vznikl celek s jasnou logikou a vysokou architektonickou kvalitou. Nové zásahy nepůsobí rušivě, ale přirozeně doplňují původní řešení a podtrhují jeho výjimečnost. Velkým přínosem je také klidový charakter parkových úprav s volnými plochami trávníků nad podzemními tělesy vodojemů, který plně respektuje expozici technické památky.

Společnost Vekra oceňuje tento projekt za nadčasové řešení, v němž se výjimečným způsobem skloubila užitná a estetická hodnota. Rekonstrukce vodojemů na Žlutém kopci je důkazem, že technická preciznost, funkčnost a krása mohou tvořit jeden harmonický celek.

Rationale

The renovation and opening of a cultural monument site located on Brno's Žlutý kopec and containing three former municipal reservoirs is an excellent example of a sensitive restoration of technical heritage where functional precision is complemented by timeless aesthetic quality. The project demonstrates that even a purely technical infrastructure can be elevated to a work of architecture.

Displaying remarkable sensitivity to the scale, material, details, and atmosphere of the space, the architects have managed to combine new elements – staircases, an entrance area, and an extension to the technical facilities – with the original brick and concrete masses to create a whole that possesses a clear logic and high architectural quality. The interventions cause no disturbance, but naturally complement the original design, underlining its exceptionality. The peaceful character of the park layout with open grass surfaces positioned above the underground reservoirs is another great benefit of the project and fully respects the presentation of the technical monument.

Vekra appreciates this project for its timeless design, which combines functional and aesthetic values in an exceptional manner. The reconstruction of the water reservoirs on Žlutý kopec is proof that technical precision, functionality, and beauty can create a single, harmonious whole.

VÝJIMEČNÝ

POČIN

VÝJIMEČNÝ

POČIN

UNIQUE

ACHIEVEMENT

UNIQUE

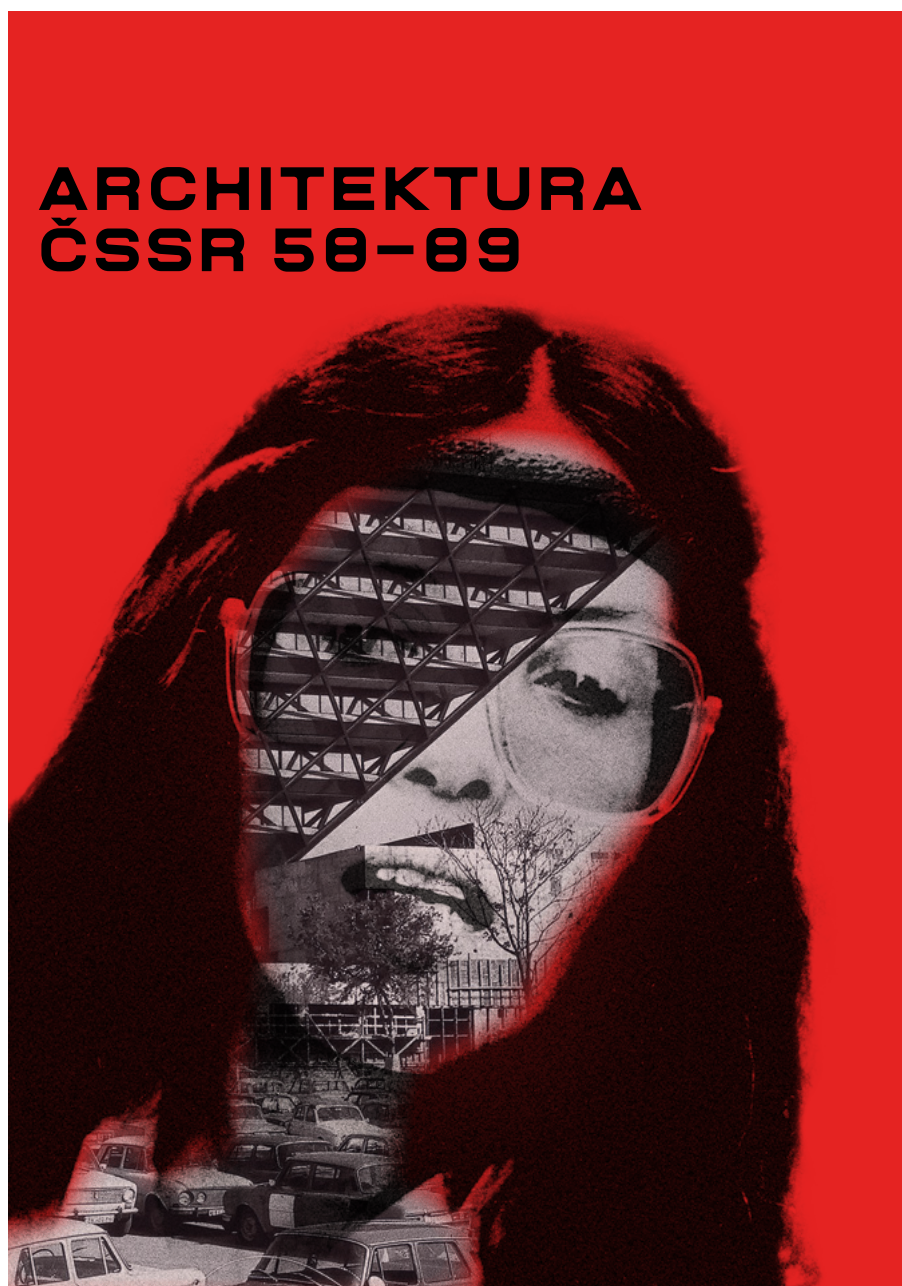
ACHIEVEMENT

ARCHITEKTURA
ČSSR 58–89

CZECHOSLOVAK
ARCHITECTURE
58–89

Jan Zajíček
Vladimír 518

Ocenění bylo uděleno na nominačním večeru ČCA dne 19. 6. 2025.
Foto Ondřej Besperát

Odůvodnění Akademie ČCA

Česká cena za architekturu každoročně oceňuje nejen výjimečné realizace, ale také projekty, které mají hlubší a dlouhodobý význam pro obor. Cenu za výjimečný počin, udělovanou Akademií ČCA, letos získává film *Architektura ČSSR 58–89* za zpracování současného pohledu na českou architektonickou tvorbu 2. poloviny 20. století.

Tento filmový projekt představuje mimořádně rozsáhlou a systematickou reflexi československé architektonické produkce v období mezi lety 1958 a 1989, které bývá v laickém i odborném diskurzu často zjednodušováno, opomíjeno nebo zatíženo ideologickými předsudky. Zajičkův film se vyznačuje snahou o historicky vyvážený a věcný pohled, který umožňuje nově nahlédnout na kvalitu i kontext architektury pozdního modernismu a tzv. normalizačního brutalismu.

Režisér se v dokumentu zaměřuje nejen na vizuálně působivé celky a jednotlivé stavby, ale především na životní příběhy a profesní osudy hlavních protagonistů tehdejší architektonické scény. Právě skrze jejich osobní výpovědi film akcentuje generační étos, dobové souvislosti i vnitřní rozporuplnost tehdejší tvorby pohybujiící se mezi progresivními koncepty a omezeními danými dobovou politikou. Důležitou součástí výpovědi filmu je rovněž upozornění na současný stav řady významných staveb z tohoto období, z nichž mnohé byly necitlivě přestavěny, zanedbány či dokonce zbourány.

„Chodíme kolem těch domů každý den, aniž bychom si uvědomili, že je za nimi neuvěřitelná práce, životní zvraty, příběhy, souboje, konflikty, výhry a tak dále... Unikátní na tom období je, že architekti vytvářeli domy v podmínkách totality a neměli přístup k technologiím, museli si je sami vymyslet, což vedlo k neuvěřitelné kreativitě, která je ceněná i na Západě. Když chtěli architekti udělat třeba zavěšenou fasádu, tak ji nemohli nikde koupit, nemohli si ani objednat nějaké doplňky z katalogu, ale museli vše prostě vymyslet od nuly. A ten ‚do it yourself‘ princip je na místní větvi tohoto architektonického období unikátní,“ oceňuje režisér Jan Zajiček.

Film *Architektura ČSSR 58–89* zároveň tvoří symbolické završení dlouhodobého úsilí Vladimíra 518 – hudebníka, výtvarníka a výrazné postavy současné kulturní scény – o popularizaci a „znovuzhodnocení“ architektury druhé poloviny 20. století. Navazuje na jeho předchozí projekty, zejména rozsáhlou dvousvazkovou publikaci *Architektura 58–89*, stejnojmennou výstavu a televizní dokumentární cyklus. Výsledný film tak představuje významný příspěvek k aktuální debatě o hodnotách a budoucnosti poválečné architektonické tvorby v českém prostředí.

„V té době se stavěly domy, které se už nikdy stavět nebudou, způsobem, který se už nikdy nebude používat. Byl to experiment, byla to sochařina, bylo to snění, byl to pokus o naplnění určitých utopií v té době. A v tom je podle mě neuvěřitelná hodnota. A snad se nám podaří něco z toho zachránit – nejen pro svět, ale i pro budoucí generace – protože v té hmotě je ten příběh strašně silně zapsaný,“ svěřil se Vladimír 518.

Academy Statement

Each year, the Czech Architecture Award recognises not only exceptional realisations, but also projects that carry deeper, long-term significance for the field. This year, the award for Unique Achievement, bestowed by the Academy of the Czech Architecture Award, goes to the film *Architektura ČSSR 58–59* (Czechoslovak Architecture 58–89) for offering a contemporary view on Czech architectural production from the second half of the twentieth century.

This film project presents a remarkably expansive and systematic reflection on Czechoslovak architectural production from 1958 to 1989, which has often been simplified, ignored, or burdened with ideological prejudices in both lay and professional discourses. Zajiček's film is characterised by an attempt at a historically balanced and objective view, which allows for a new look at the quality and context of late modernist architecture and "Normalisation Brutalism".

In the documentary, the director does not only focus on a visually effective whole and on individual buildings; above all, he deals with the life stories and professional fates of the main protagonists of the architectural scene of the day. Through their personal testimonies, the film accents the generational ethos, period context, and internal contradictions of the work of the time, oscillating between progressive concepts and the limits of the political situation. Another important part of the film's contribution is the attention it draws to the current state of a number of important buildings from this period, many of which have been insensitively renovated, neglected, or even torn down.

"We walk past these buildings every day without realising that there is unbelievable work behind them, twists of fate, stories, fights, conflicts, triumphs, and so on... What is unique about that time is that architects created buildings under totalitarian conditions and did not have access to technology; they had to make it up themselves, which led to unbelievable creativity that is appreciated even in the West. For example, if architects wanted to do a curtain wall, there was nowhere to buy it; they couldn't even order some components from a catalogue, they just had to think it all up from scratch. And that "do it yourself" principle is unique in the local work of this architectural period," recognises director Jan Zajiček.

At the same time, *Architektura ČSSR 58–89* serves as a symbolic culmination of the long-term efforts of Vladimír 518 – a musician, artist, and major figure on the current cultural scene – to popularise and "reevaluate" the architecture of the second half of the twentieth century. It continues on from his previous projects, particularly the expansive, two-volume publication *Architektura 58–89*, an exhibition of the same name, and a series of documentaries for television. The resulting film thus represents an important contribution to the current debate on the values and future of post-war architectural production in the Czech environment.

"In those days, they built buildings that will never be built again in a way that will never be used again. It was an experiment, it was sculpture, it was dreaming, it was an attempt to fulfill a certain utopia at that time. And there is unbelievable value in that, in my opinion. And perhaps we can manage to preserve something of that – not just for the world, but also for future generations – because the story is powerfully inscribed in the material," Vladimír 518 reveals.

NOMINOVANÉ

STAVBY

NOMINOVANÉ

STAVBY

NOMINATED

PROJECTS

NOMINATED

PROJECTS

Hlavní cena, Cena veřejnosti, Cena předsedy Senátu PČR /
Main Award, Public Award, The President of the Senate of the
Czech Republic Award

Dětský hospic Dům pro Julii / Children's Hospice House for Julia

ČTYŘSTĚN architekti

Autoři / Architects

Tomáš Págo, Milan Joja, Karel Kubza, Marek Holán

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

Dům pro Julii z. ú. a Statutární město Brno / The Statutory City of
Brno

Lokace / Location

Brno (Jihomoravský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Při návrhu byla věnována velká pozornost detailům, kterými se auto-
rům podařilo citlivě přistoupit k náročnému účelu využití tohoto mís-
ta. Sklony terénu jsou optimálně využity pro dosažení požadovaného
pocitu bezpečí.

A building designed with great attention to detail that carefully deals
with this delicate subject. The slopes in the landscape are optimally
used for the desired sense of security.

Nominovaná stavba / Nominated project

Tea House Pavilion

GRAU

Autoři / Architects

Andrej Olah, Filip Marčák, Jana Filípková, Alexandra Májska

Realizace / Completion

2022

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

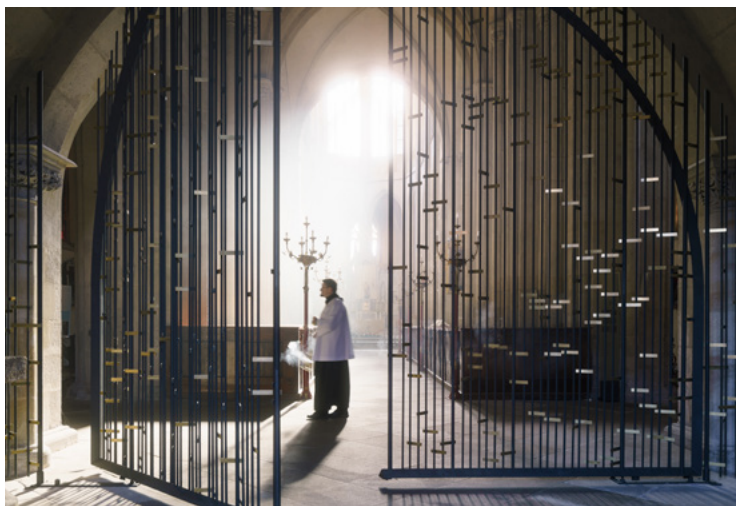
Lokace / Location

Český Těšín (Moravskoslezský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Tea House Pavilion je minimalistický, a přitom pečlivě navržený objekt.
Ideální místo pro zklidnění a rozjímání.

Tea House Pavilion is a minimalist and carefully designed structure.
An ideal place for calm and contemplation.

Nominovaná stavba / Nominated project

Svatováclavská mříž v chrámu sv. Bartoloměje / The Saint Wenceslas Grille in the Church of St. Bartholomew

Tomáš Hladík, Antonín
Hůla, Vojtěch Ertl

Spoluautoři / Co-authors

Petr Tůma, Martin Janda

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Římskokatolická farnost Kolín

Lokace / Location

Kolín (Středočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Tento „překlad“ textu písně do vizuální poetické kompozice upoutává pozornost a vzbuzuje úžas. Kombinace tmavých ocelových prutů a lesklých „not“ si působivě pohrává s denním světlem.

This translation of a song text into a visual, poetic composition intrigues and amazes. The combination of the dark steel bars and shiny notes play beautifully with the daylight.

Nominovaná stavba / Nominated project

Ateliér / Studio

Jan Tyrpekl

Realizace / Completion

2022

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Stříbrná Skalice (Středočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Jde o sympatickou stavbu, která je ve své jednoduchosti velmi výrazná. Postavena byla s využitím recyklovaných materiálů a za velké pomoci rodiny a přátel.

A sympathetic building that has a lot of expression in its simplicity. Built with the reuse of materials and lots of help from family and friends.

Cena partnera / Partner Award

Lesní školka Parukářka / Parukářka Nature Kindergarten

TERRA FLORIDA, ateliér
jasné

Autorky / Architects

Zuzana Štemberová, Jana Šaňáková

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

MČ Praha 3

Lokace / Location

Praha (kraj HL. m. Praha)

Komentář poroty / Jury comment

Tento soubor menších staveb vytváří prostorově podnětné prostředí. Jde o bezpečné místo v městském parku určené ke hře a objevování přírody, ročních období a přírodních živlů.

A collection of smaller pavilions creates a spatially interesting setting. A safe place in the park to play and explore nature, the seasons, and the elements.

Nominovaná stavba / Nominated project

Veritas

not at all office

Autorka / Architect

Magdalena Havlová

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Hoštka (Ústecký kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Veritas je malá a osobitá stavba, která nenápadně splývá s krajinou.

A small and idiosyncratic building that modestly blends into the landscape.

Finalista / Finalist

Rodinný dům v Polance nad Odrou / Family House Polanka nad Odrou

bydloarchitekti

Autoři / Architects

Pavla Vymetálková, Martin Vymetálek

Realizace / Completion

2020

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Ostrava-Polanka nad Odrou (Moravskoslezský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

V jednoduchosti je krása – jde o rodinný dům s jasnou strukturou a půdorysem. Sympatický a praktický.

A simple and unambiguous house with a clear structure and floor plan. Sympathetic and down to earth.

Cena partnera / Partner Award

Kaple Panny Marie Na Pískách / Roadside Shrine of the Virgin Mary at Na Pískách

Chrama

Autoři / Architects

Martin Junek, Adam Cigler

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

Obec Čechelice

Lokace / Location

Čechelice (Středočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

V otevřené a rozlehlé krajině stojí malá, introvertní kaplička s překvapivými průhledy umožňujícími nahlédnout dovnitř. Ticho v té nejčistší podobě.

In the open and vast landscape stands a small and introverted monument with surprising inward-looking sightlines. Silence at its best.

Nominovaná stavba / Nominated project

Obnova Mlýnské brány s trafostanicí / Reconstruction of the Mill Gate Including the Transformer Station

Atelier Štěpán

Autorka / Architect

Vanda Štěpánová

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Arcibiskupství olomoucké

Lokace / Location

Kroměříž (Zlínský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Při výstavbě trafostanice se podařilo citlivě začlenit technické zařízení do historického kontextu, což je úkol, který je v souvislosti s energetickou transformací mimořádně aktuální.

An example of the careful integration of technical installations into a historical context. A task that is very topical due to the energy transition.

Finalista, Cena Aleny Šrámkové / Finalist, Alena Šrámková Award

Rekonstrukce bývalého nádražního skladu v Řevnicích – Komunitní centrum Sklad_13 / Railway Station Warehouse Reconstruction in Řevnice – Community Center Sklad_13

Sodomka*Sodomková
Architekti

Autorka / Architect

Šárka Sodomková

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

Město Řevnice

Lokace / Location

Řevnice (Středočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Jednoduchými prostředky se podařilo proměnit nádražní sklad v místo sloužící místní komunitě. Vznikl tak sociálně inspirativní příklad, který snad bude následován.

With simple means, a railway station has been transformed into a building for the local community. A social example that hopefully will be followed.

Nominovaná stavba / Nominated project

NOOX Living

KOGAA

Autoři / Architects

Tomáš Kozelský, Viktor Odstrčilík, Alexandra Georgescu

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Brno (Jihomoravský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Přestavba stávajících nevyužitých prostor v přízemí bytového domu na tři jednoduché bytové jednotky dokazuje, že i s omezenými prostředky lze vytvořit zajímavé prostory pro bydlení.

The conversion of an existing ground floor space into three simple units demonstrates that you can create expressive spaces with limited resources.

Finalista / Finalist

Park na Moravském náměstí v Brně / Moravian square Park in Brno

CONSEQUENCE FORMA architects

Autoři / Architects

Martin Sládek, Janica Šipulová

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Městská část Brno-střed

Lokace / Location

Brno (Jihomoravský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Jasný a zřetelný zásah proměnil zanedbaný park v místo, které má pro místní komunitu velký význam.

A clear and distinct intervention has turned an insignificant park into a place of significance for the local community.

Cena partnera / Partner award

Victoria Palace

JAKUB CIGLER ARCHITEKTI

Autor / Architect

Jakub Cigler

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

KAPRAIN DEVELOPMENT, s. r. o.,
Penta Real Estate, s. r. o.

Lokace / Location

Praha (kraj Hl. m. Praha)

Komentář poroty / Jury comment

Victoria Palace představuje do detailu propracované urbanistické zasedení velké obytné budovy do historického kontextu.

A skillful urban development integration of a large residential building in a historical context, worked out in detail.

Nominovaná stavba / Nominated project

Blok Nové Lauby / Apartment Block Nové Lauby

znamení čtyř-architekti

Autoři / Architects

Richard Sidej, Martin Tycar, Juraj Matula

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

Sdružení BBB Nové Lauby

Lokace / Location

Ostrava (Moravskoslezský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Blok Nové Lauby svým měřítkem a proporcemi citlivě navazuje na historický kontext, zároveň však přináší moderní architektonické pojetí.

The building block fits the historical context in size and scale. At the same time, it is a building with a contemporary interpretation.

Nominovaná stavba / Nominated project

Vila v zahradním městě / Vila in a Garden City

Lenka Míková architekti

Autorky / Architects

Lenka Míková, Anna Matoušková

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Praha (kraj Hl. m. Praha)

Komentář poroty / Jury comment

Citlivým způsobem bylo nalezeno přirozené řešení, jak vilu rozšířit a zmodernizovat, přičemž byl velký důraz kladen na detail. Zvláštní pozornost byla věnována vztahu mezi interiérem a exteriérem.

In a subtle way, while preserving the existing structure and by adding a number of new additions, a natural solution has been found to expand and modernise the house with great attention to detail and special attention paid to the relationship between inside and outside.

Nominovaná stavba / Nominated project

Výtvarné ateliéry pedagogické fakulty / Art Studios of the Faculty of Education

dílna

Autor / Architect

Michal Palaščák

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Pedagogická fakulta Masarykovy univerzity v Brně

Lokace / Location

Brno (Jihomoravský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Tato relativně malá přístavba má velký dopad jak na samotnou budovu, tak na vzdělávání. Kontrast mezi původní stavbou a novým zásahem je podnětný a působí jako umělecké dílo.

A relatively small extension with a big impact on both the building and education. The contrast between the existing structure and the extension is intriguing and gives the impression of a work of art.

Čestné uznání, Cena partnera / Honourable Mention,
Partner Award

Vohančice – Komplex protierozních opatření a krajinářských úprav / Vohančice – Complex of Anti-Erosion Measures and Landscaping

Zahradní a krajinářská tvorba

Autorky / Architects

Jana Janíková, Denisa Hrubanová

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Obec Vohančice

Lokace / Location

Vohančice (Jihomoravský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Vodní a větrná eroze, umocněná klimatickou změnou, si vynucuje zásahy do krajiny. Tento projekt ukazuje, že podobné zásahy mohou být příležitostí jak pro obnovu krajiny, tak pro rozvoj místní komunity.

Water and wind erosion due to climate change forces interventions in the environment. This project shows that this also creates opportunities for the landscape and the community.

Cena partnera / Partner Award

Rekonstrukce bývalých městských vodojemů, Žlutý kopec v Brně / Reconstruction of the Complex of the Former Municipal Water Reservoirs, Žlutý Kopec, Brno

David Prudík architekti

Autor / Architect

David Prudík

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Statutární město Brno

Lokace / Location

Brno (Jihomoravský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Zpřístupnění stávajících inženýrských staveb a tím i otevření světa, který zůstává mnohým skrytý, v kombinaci s jejich citlivou integrací do krajiny představuje obohacující přínos (nejen) pro město Brno.

Making existing engineering works accessible and thereby opening up a world unknown to many, while integrating them into the landscape, is a rewarding task and an enrichment for the city of Brno.

Finalista / Finalist

Rekonstrukce a přístavba výrobní budovy ERA / Extension and Reconstruction of the ERA Production Building

Bíza architekti

Autoři / Architects

Jiří Bíza, Tomáš Novotný

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

ERA, a. s.

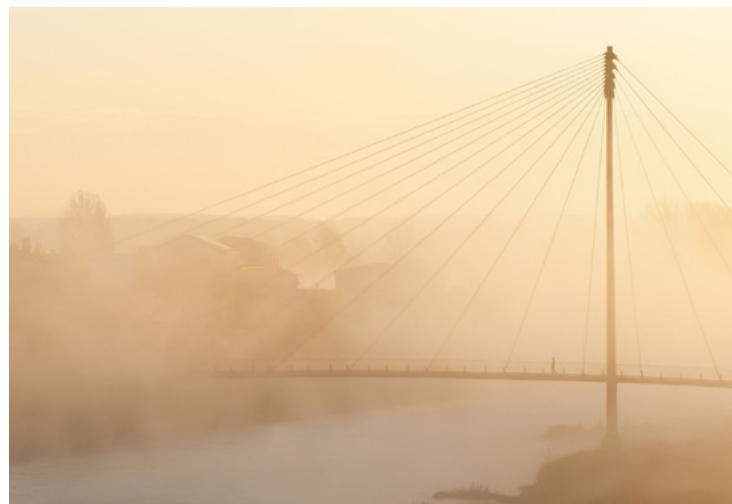
Lokace / Location

Pardubice (Pardubický kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Zvládnout rozsáhlou rekonstrukci a rozšíření výrobního areálu za provozu je samo o sobě obdivuhodné. Skutečnou výjimečnost ale projektu dodává to, že architektura přesně odpovídá povaze investora.

This large-scale renovation and expansion of a production location for a manufacturer of safety systems, where production had to continue, is an achievement that becomes all the more special for its implementation of a very suitable appearance completely in line with the activities of the client.

Nominovaná stavba / Nominated project

Lávka přes Vltavu v Lužci nad Vltavou / Footbridge over the Vltava River in Lužec nad Vltavou

AI PRAHA

Autoři / Architects

Petr Tej, Jan Mourek, Marek Blank

Realizace / Completion

2020

Stavebník / Investor

Obec Lužec nad Vltavou

Lokace / Location

Lužec nad Vltavou (Středočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Most působí v krajině jako subtilní linie, jejíž štíhlost je umožněna použitím ultra vysokohodnotného betonu a krása vychází z precizních technických detailů. Do okolní krajiny byla citlivě začleněna i obě předmostí.

A bridge as a thin line in the landscape, which derives its slenderness from ultra-high strength concrete and its beauty from its technical detailing. The two bridgeheads have been carefully integrated into the landscape.

Finalista / Finalist

Vila Sidonius / Villa Sidonius

Stempel Tesař architekti

Autoři / Architects

Ján Stempel, Jan Jakub Tesař

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Středočeský kraj

Komentář poroty / Jury comment

Sidonius je odvážný a osobitý dům, který maximálně využívá potenciál pozemku a který je zároveň důsledně propracovaný do nejmenšího detailu.

A bold and idiosyncratic house that makes optimum use of the potential of the plot. Also consistently worked out down to the smallest detail.

Nominovaná stavba / Nominated project

Brána do Borského parku / The Gateway to Borský Park

SPORADICAL

Autoři / Architects

Aleš Kubalík, Josef Kocián, Veronika Sávová, Jakub Našinec

Realizace / Completion

2023

Stavebník / Investor

Statutární město Plzeň

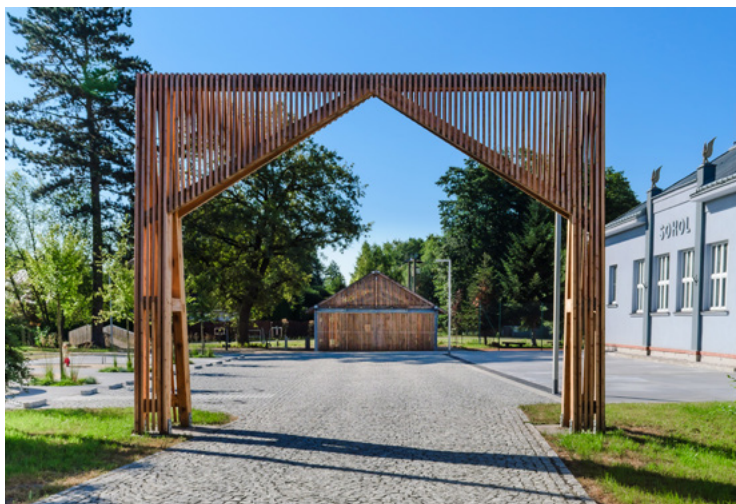
Lokace / Location

Plzeň (Plzeňský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Sympatický a střídmy objem oddělující město od parku a zároveň představující jasně čitelný vstup do zeleně, který v sobě pojímá více funkcí. Z urbanistického hlediska představuje zdařilou reakci na roztržitý kontext za použití minimálních prostředků.

A sympathetic and reserved volume separates the city from the park and is also a clear entrance that accommodates multiple functions. As urban design, it provides an answer to the diffuse context with few resources.

Nominovaná stavba / Nominated project

Příšovická náves / Příšovice Village Square

atakarchitekti

Autoři / Architects

Jiří Jandourek, Ondřej Novák, Jana Jandourková Medlíková

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

Obec Příšovice

Lokace / Location

Příšovice (Liberecký kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Vytváření či oživování míst, která nabídnou společnou aktivitu malým komunitám, je velmi aktuální a relevantní úkol. Příšovická náves může být dobrým příkladem, jak se této výzvy zhostit.

Making or keeping small communities attractive is a very current and relevant task. This is a good example of how such tasks can be approached.

Nominovaná stavba / Nominated project

Dům Oskar / House Oskar

Jan Žaloudek Architekt

Autor / Architect

Jan Žaloudek

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

soukromá osoba / private individual

Lokace / Location

Borotín (Jihočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Oskar je malý dům s nenápadným exteriérem, který zapadá do okolí, a překvapivým a kontrastním interiérem, jenž působí téměř posvátně.

A small house with an unpretentious exterior that fits in with the surroundings and a surprising and contrasting interior that feels a bit sacred.

Nominovaná stavba / Nominated project

Domov pro seniory s mateřskou školou v Horních Jirčanech / Home for the Elderly with Kindergarten in Horní Jirčany

ti architekti

Autoři / Architects

Pavel Zezula, Martin Machů, Martina Loskotová

Realizace / Completion

2024

Stavebník / Investor

Město Jesenice

Lokace / Location

Jesenice (Středočeský kraj)

Komentář poroty / Jury comment

Kombinace mateřské školy a bydlení pro seniory je odvážnou volbou, zároveň však i krásným propojením funkcí. Návrh obou částí vykazuje podobnosti, avšak liší se v detailech a použitých materiálech.

The combination of a nursery school and housing for the elderly is a bold and relevant choice, but also a beautiful combination of functions. The design of both programs has similarities but is different in detail and material.

Smarter creates the future

AMD
RYZEN
THREADRIPPER

ASTON MARTIN

Lenovo

OFFICIAL WORKSTATION
PARTNER

loomma

TUBUS –
autentické řemeslo
a kreativita se promítají
do trofeje ČCA

TUBUS –
authentic craftsmanship
and creativity
are reflected
in the CAA trophy

Značka Bomma ve spolupráci s Českou komorou architektů vyhlásila soutěž na nový design prestižního ocenění České ceny za architekturu. Vítězným návrhem se stal TUBUS od designérského dua Lenka Damová a Boris Klimek. Cílem otevřené soutěže bylo vytvořit originální trofej, která reflektuje nejen vysokou úroveň českého sklářského řemesla, ale i jeho propojení s architektonickou tvorbou. Soutěže se zúčastnilo 70 renomovaných i začínajících designérů, sklářů, architektů a studentů středních škol, kteří přihlásili celkem 78 návrhů.

Odborná porota v čele s předsedou Ronym Pleslem, sklářským umělcem, hodnotila návrhy podle několika klíčových kritérií: originalita konceptu, estetická a řemeslná kvalita, vztah k architektuře, realizovatelnost a praktičnost z hlediska předávání ocenění.

„Návrh trofeje byl inspirován tubusem na architektonické výkresy. Trofej symbolizuje samotný pracovní proces a profesní zaměření, což ještě více umocňuje vložený srolovaný výkres, respektive diplom. Ten by mohl být graficky pojat jako projekční výkres – s tabulkou, kótami a legendou,“ říkají autoři vítězné trofeje Lenka Damová a Boris Klimek.

Předseda poroty Rony Plesl k vítěznému návrhu uvedl: „Na vítězné ceně pro Českou komoru architektů porota ocenila především originalitu a jednoznačnou odlišnost od jiných podobných ocenění, která vznikají nejen u nás, ale i v zahraničí. Autor vynikajícím způsobem zohledňuje jak tradici oboru, tak současný moderní výraz. Cena je fotogenická, esteticky i funkčně velice profesionálně dotažena.“

Trofej pro laureáta České ceny za architekturu vznikla ve sklárně Bomma ve Světlé nad Sázavou, kde byla ručně foukána mistry sklářského řemesla. Bomma je česká značka designových svítidel, která vytváří jedinečnou atmosféru v každém prostoru – od nápadných solitérů a instalací po decentní ambientní světla. Díky originálním technologiím, prvotřídní kvalitě skla a modernímu technickému zázemí rozvíjí autentické sklářské řemeslo a přetváří ho v osobitý, současný design. Řada jejích produktů vyžaduje mimořádnou zručnost a posouvá tradiční řemeslo na novou úroveň mistrovství. Bomma neustále hledá nové způsoby, jak propojit precizní ruční práci s inovativními přístupy a posouvat tak hranice českého sklářství.

Bomma, in collaboration with the Czech Chamber of Architects, announced a competition in January 2025 for a new design of the prestigious Czech Architecture Award trophy. The winning design, TUBUS, was created by the design team Lenka Damová and Boris Klimek. The aim of the open competition was to create an original trophy that not only reflects the high level of craftsmanship in Czech glassmaking but also its connection to architectural production. Seventy renowned and emerging designers, glassmakers, architects, and secondary school students took part in the competition, submitting a total of 78 designs.

An expert jury chaired by the glass artist Rony Plesl evaluated the designs according to a number of key criteria: originality of the concept, quality of the aesthetics and craftsmanship, relationship to architecture, and feasibility and practicality from the point of view of presenting the awards.

“The design of the trophy was inspired by the tubes used for architectural drawings. The trophy symbolises the very process of work and professional concentration, which is further emphasised by the inserted rolled-up drawing, or diploma. This element could be graphically rendered as a technical blueprint, complete with a title block, dimensions, and a legend,” explain Lenka Damová and Boris Klimek, the designers behind the winning trophy.

Jury chair Rony Plesl says of the winning design: “In the winning design for the Czech Chamber of Architects, the jury most appreciated the originality and unequivocal difference from other, similar trophies created here and abroad. The designers have done an excellent job in considering both the field’s tradition and its current, modern expression. The award is photogenic and very professionally made, both aesthetically and functionally.”

The trophy for the laureate of the Czech Architecture Award was created at the Bomma glassworks in Světlá nad Sázavou, where it was hand-blown by master glassmakers. Bomma is a progressive Czech company that handcrafts primarily design crystal lighting. Through original technologies, exceptional glass quality, and a modern technical background, Bomma develops authentic glassmaking craftsmanship and transforms it into distinctive contemporary design. Many of its products require extraordinary skill, elevating traditional craft to a new level of mastery. Bomma continually seeks new ways to combine precise handwork with innovative approaches, pushing the boundaries of Czech glassmaking.

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ děkuje partnerům, kteří podpořili

10. ročník České ceny za architekturu:

Generální partner

Generální mediální partner

Hlavní partneři

Partner Galavečera

Partner nominačního večera

Partneři

Děkujeme za spolupráci

Mediální partneři

ERA21

INTRO

ARCHITECT+

STAVBA

StavbaWEB

EARCH.

LINKA

ARCHI ZOOM

DESIGNMAG

remspace

marianne bydlení

Záštity

jiho**moravský** kraj

čstecký kraj

MÁME ŘEŠENÍ PRO KAŽDÝ PROJEKT

PREFA HLINÍKOVÉ STŘEŠNÍ A FASÁDNÍ SYSTÉMY

produkt: PREFABOND kompozitní deska
barva: černošedá
objekt: knihovna, Olomouc
architekt: atelier-r, Olomouc
realizace: OHL ŽS, STRABAG

WWW.PREFA.COM

Adresa pro vaše atypické dveře

SAPELI Unlimited Praha,
AFI Karlín (Butterfly), Praha 8

SAPELI Unlimited Brno,
VLNĚNA OFFICE PARK,
budova E, Přízova 1, Brno

SAPELI Unlimited Bratislava
Dvořákovo nábreží, Bratislava
opening soon

SAPELI
UNLIMITED

Katalog 10. ročníku České ceny za architekturu

Českou cenu za architekturu vyhlašuje
Česká komora architektů

Redakce

Markéta Pražanová
Barbora Sedlářová
Kancelář ČKA

Jazykové korektury

Josef Šebek

Překlad

Lucie Mertlíková
Becka McFadden

Grafický design

MEANWHILE
(Jakub Straka, Barbora Malo)

Papír

Arctic Paper G-Print 130 g/m²
Arctic Paper Volume White 250 g/m²

Náklad

2000 ks

Expedice

13. 11. 2025

Tisk

Triangl, a. s.

ISBN 978-80-86790-38-1

Údaje a obrazová dokumentace byly převzaty
z podkladů poskytnutých přihlašovatelem staveb.

Slavnostní galavečer s vyhlášením výsledků ČCA 2025
– 13. listopadu 2025 ve Foru Karlín v Praze.

Nominační večer s vyhlášením staveb postupujících
do užšího výběru – 19. června 2025 v Kotelně Uhelného
mlýna v Libčicích nad Vltavou.

Součástí soutěžní přehlídky je doprovodný program
s výstavami.

www.ceskacenaazaarchitekturu.cz
www.cka.cz

Katalog byl vydán za podpory Ministerstva
průmyslu a obchodu.

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

CZECH

ARCHITECTURE

AWARD

2025

CZECH CHAMBER OF ARCHITECTS

